

نۆقلیت

هېس عوہی درهنگ ییت

په یوه نډه ها

پیش ئه وهی درهنگ بیت

نۆقلیت

په یوهند ته ها

2025

ناسنامەى دەقى نووسراو :

ناو : پيش ئەوہى درەنگ بىت

جۆرى نووسراو : نۆقلیت

بابەت : دادپەرۋەرى

نوسەر : پەيوەند تەها

پیداچونەوہ : نوسەر

ژمارەى لاپەرہ : 70

بەرۋارى بلاوبوونەوہ : 18 \ 8 \ 2025

شىۋازى بلاوبوونەوہ : ئەلکترۆنى PDF

مرۆڤه‌كان باجی ب‌پیاره‌كانیان ده‌ده‌نه‌وه، نه‌ك
گونا‌هه‌كانیان. ب‌پیاره‌كانن، گونا‌هه‌كان دروست
ده‌كه‌ن.

به‌شی یه‌که‌م

ئىۋارەيەكى پۇژى سىشەممە، كاتژمىر لە نىۋان حەوت و نىو بۇ ھەشت بوو. لە كۆلانى زاگرۇس، بارانىكى بەخوپ دەبارى. دلوپەكانى باران تەواۋى كۆلەنەكەى لە باۋەشى خۇى گرتبوو. جۆگەلەكان ئاۋىكى زۇريان پىدا دەھاتە خوارەو. كەشەكە بە تەواۋەتى سارد بوو، ئەۋەش ۋاى كىردبوو كۆلان خالى بىت لە دەنگە دەنگى مۇۋقەكان. لەو كەشەدا، زۇربەى خىزانەكان لە ژوورىكا لە پال يەكتىدا ئىۋارەيەكى نايابيان بەپىدەكرد. زۇرىكىش بە تەنبايى لە گۆشەيەكدا بە بىدەنگى دانىشتىبون، بە دلىكى تەنگەۋە يادى ئازىزە مردوۋەكانيان دەكردەو. بەلام ھىشتا ناتوانىن كەشىكى لەم شىۋەيە ناو بنىن ئارامى ياخود بە دىمەنىكى جوانى ھەژمار بكەين. ھەمىشە ۋايە، كەش و ھەۋا ئارام و بىدەنگەكان ۋادەكەن لەناكاو كىشەيەك دروست بىت. راستىيەكى ئازاردەرە، ۋانىيە؟ ژيان بەم شىۋەيەيە، زۇرجار لە پروبەرىكى بچووكدا ھەم زەماۋەند بەپىۋەچۈۋە ھەم پرسە. ھەروا بوو، بىدەنگى كۆلەنەكە بە دەنگە دەنگىك تىك شكا. دوو مال پىش كۆتايى ھاتنى گەپكەكە، لە سەرەۋە دىمەنىكى دىكەى ھەبوو. لەۋى شتەكان بە تەواۋەتى جياۋاز بوون. دايكىكى پىر لە كورەكەى دەپارايەۋە، بە چاۋى پىر فرمىسك، داۋاى دەكرد بەزەيى ھەبىت.

ئەياس، بى ئەۋەى چاۋ بىروكىنىت، بە ھەردوۋ دەستى پالى بە دايكىۋە نا و لە سەر پلىكانەكان فرىدايە خوارەو. چاۋەكانى ۋەك جەللادە خوین رىژەكانى فىلمە ترسناكەكان بوو، ھىچ پەشىمانىيەك سەر دلى نەگرت. كۆتا جار پىكەنى و دەرگاگەى لە سەر دايكى داخست، دايكى لە مالەۋە دەركرد. خۇيشى بە نيازى پىاسەيەكى ئىۋاران شۋىنەكەى جىھىشت. بىست و شەش ھەنگاۋى برى، لە ھۆش خۇى چوو.

چاوهکانی کردهوه، بهرچاوی لیل بوو، نهیده توانی به پروونی شتهکان ببینیت. بهلام دهیزانی تهواوی دهوروبهری پهنگی سپییه. ئەو ههستهی بۆ دروست بوو که چهندن سال بوو توووشی نهبووبوو، هه‌رگیز بیرى نه‌ده‌کرده‌وه پوژیک به‌سه‌ری بیت. هه‌ستهی ترس. ترسا، زۆر ترسا.

له‌گه‌ل هه‌ولدانى بۆ هاوسه‌نگ کردنه‌وه‌ی هه‌ناسه‌دانى، هه‌موو هیزی دایه به‌رخوی، راست بوویه‌وه. توانی به شیوازیکی ریک دابنیشیت. به دهستی راستی هه‌ردوو چاوی توند توند گووشی، گووشی، گووشی، تا ئاوی سووری لی هات. به سه‌ردهستی کراسه‌که‌ی چاوه‌کانی پاک کردهوه. ئەمجاره هیزیکی زیاتری به خۆیدا کرد و هه‌لسایه‌وه سه‌رپی، پرووتتر ده‌یبینی. هه‌ناسه‌دانیشی ئاسایی تر بوویه‌وه. هه‌ولیده‌دا تیگات و بارودۆخه‌که شیبکاته‌وه. نه‌یده‌زانی له‌کوێیه و ده‌بیت چی بکات. سێ چوار جار به تۆنه ده‌نگی کز جنیوی به‌و په‌نگه سپییه ده‌دا. پیشتتر ده‌یگوت هه‌رچی په‌نگه خۆشمده‌ویت، سپی نه‌بیت. پییوابوو سپی هیمايه‌که بۆ کۆتایی هینان به ئالۆزی و زولم و سته‌م، له‌کاتی‌که‌دا خۆی تینووی سته‌م بوو.

وه‌ک شیتی لینه‌ات، هه‌موو ئەوه‌ی ده‌یبینی په‌نگی سپی بوو، له‌وه زیاتر شتیکی لینه‌بوو ئیله‌امیکی پی به‌خشیبا بیتوانیبا بیر بکاته‌وه له‌چ جه‌ه‌نه‌میک گیر بووه. ده‌ستی کرده‌ مسته‌کۆله، به‌ر بوویه دیواره‌که. له‌هه‌ر چوارلاوه‌ مستی پیا ده‌کیشا و جنیوی ده‌دا: "نه‌فره‌تی خودات لیبت، تۆ کیت، من له‌کویم، بۆچی به‌ندت کردووم. خۆت ده‌رخه‌بی شه‌ره‌ف، هیچ و پوچ، ئەندامی نیرینه‌ت ده‌برم، ده‌تکوژم. نیشانه‌یه‌کم پی بده‌ پیم بلی لی‌ره‌چی ده‌که‌م." به‌رده‌وام بوو، له‌گه‌ل لی‌دانی هه‌ر مستیک، دیواره‌که په‌نگی ده‌گۆرا بۆ سوور. ئیسکه‌کانی ده‌ستی ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و شکان ده‌چوون. نه‌ده‌وه‌ستا، ئاخ‌ر په‌نگی سپی و ئەو بی‌ده‌نگیه‌ی بالی کیشابوو به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا سه‌دان پرسیا‌ری بی وه‌لامی له‌ناو می‌شکیدا دروست کردبوو.

نەيتوانى زياتر بەرگە بگریت. ئەو كەسيك نەبوو خاوەنى ئيراده بيت، هەركارايك، ويستباي ئەنجامى بدات، دەبوايه راستەوخو يان جيئەجيى بكات يان بوى جيئەجى بكەن. چاوهرۋانى لاي ئەو بوونى نەبوو. دواي ئەوهى هەستى كرد دەگريئت، بە هەردوو دەستى، دەستى لە فرميسكهكانى چاويدا و هەستى پيكرد. ئەم جارە نەك هەر بە مستەكوڵە، بە كەللە لە ديوارەكەى دەدا. هاوارى دەکرد، بەردەوام هاوارى دەکرد و دەيگوت: "بە نەفرەتى خودا كەوى، تو كيى، كيينيينيي".

له گوشه‌یه‌کی سهره‌وه‌ش بلندگۆیه‌ک هه‌بوو، ده‌نگیکی نامۆی په‌خش ده‌کرد بۆ پێدانی رینمایی له‌کاتی پێویست. هه‌ر له‌ناو رۆژژمێره‌که‌ش کامیرایه‌ک هه‌بوو، به‌لام نه‌ده‌توانرا بیبینیت. ته‌واوی جووله‌کانی ئه‌یاس"ی له‌ ژووره‌که‌دا تۆمار ده‌کرد. له‌ ئاوێدانه‌وه‌ ئه‌م دیمه‌نانه‌ی بینی، لیوی به‌ شیوه‌یه‌کی سامناک به‌ره‌و سهره‌وه‌ برد. به‌ره‌و رۆوی رۆژژمێره‌که‌ چوو، ویستی ده‌ستی بۆ کلێله‌که‌ ببات، په‌شیمان بوویه‌وه‌. ده‌ستی راستی خسته‌ گیرفانی و به‌ ده‌ستی چه‌پی په‌نجه‌ی ناوه‌راستی به‌ره‌و بلندگۆیه‌که‌ به‌رز کرده‌وه‌ و گوتی: "هه‌ی زۆل، چه‌زت به‌ یاری کردنه‌؟ پێم بلێ با دوا‌ی بردنه‌وه‌ی یاریه‌که‌ پێسای به‌رازت ده‌رخوارد بده‌م."

"هه‌ی زۆل، چه‌زت به‌ یاری کردنه‌؟ پێم بلێ با دوا‌ی بردنه‌وه‌ی یاریه‌که‌ پێسای به‌رازت ده‌رخوارد بده‌م." ئه‌مه‌ی گوت و له‌ بلندگۆیه‌که‌ ده‌نگیک هات، نه‌یده‌توانی به‌ ته‌واوه‌تی بزانی‌ت چی ده‌لی‌ت، خشه‌خش بوو. ویستی دووباره‌ به‌ ده‌نگی به‌رز هاوار بکات یاخود مسته‌کۆله‌ له‌ دیوار بدات تا ئه‌م گالته‌جاریه‌ بوه‌ستینیت.

له‌ پر، ده‌نگه‌که‌ ساف بوو: "باشه‌، سلاو، سلاووو، سلاوووو، که‌سی لێیه‌؟ هه‌هه‌هه‌ به‌لێی لێیه‌تی که‌سیک پێی‌وايه‌ سه‌رسه‌ریه‌، که‌چی له‌ نه‌زانیکی گه‌مژه‌ زیاتر نییه‌. زۆر باشه‌، باش گوێگره‌ ئێستا پێت ده‌لیم له‌ چ جه‌هه‌نه‌میک گێرت خواردوه‌. هه‌موو ئه‌وه‌ی پێت ده‌لیم له‌مێشکه‌ بچووه‌که‌تی تۆمار بکه‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ نییه‌! تۆ له‌ یاریه‌ک نیت، ئه‌وه‌ی تێیدای سیسته‌میکه‌ ده‌وله‌م‌اندانی شار دروستیان کردوه‌. ئه‌م سیسته‌مه‌ ته‌واو نه‌ی‌نییه‌ و که‌س پێی نازانی‌ت. سیسته‌میک بۆ دادپه‌روه‌ری، بۆ په‌شیمانی، بۆ کۆتایی هینان به‌ گه‌مزه‌یه‌تی. له‌و سیسته‌مه‌دا چۆن رێگه‌ت پێدراوه‌ بژیت، ئاواش ده‌توانین له‌ چاو‌تروکانیکدا بتکوژین، کۆتایی‌ت پێ به‌نین، بێ ئه‌وه‌ی که‌س پێی بزانی‌ت و نت بکه‌ین. هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رتۆیه‌ خۆ رزگارکردنه‌ له‌م سیسته‌مه‌، ئه‌ویش به‌ به‌رپاکردنی دادپه‌روه‌ری."

دوای گوئیست بوونی کومه لیک زانیاری له بلندگوکه، ئه یاس نهیده توانی پیکه نینه بیمانا سامناکه که ی رابگریت. به دهنگیکی بهرز پیده که نی وهک بلایی نوکته یه کی زور کومیدیان بو گیرابیتته وه. له پر وهستا، هه ناسه یه کی دایه وه، به دهستی راستی پیستی سه ری بو یه ک هینایه وه. پیده چوو بیر له شتیک بکاته وه، ئاشکرایه بیرده کرده وه شتیک بکات تا بو ئه و که سه ی له بلندگوکه وه قسه دهکات بیسه لمینیت لی ناترسیت. دوای بیرکردنه وه یه کی کورتخایه ن، خیرا پانتۆله که ی هینا خواره وه، میزی به دیواره که داگرد. ئه ندای نیرینه ی نیشانی بلندگوکه دا و گوتی: "گهر دایکت سۆزانی نییه، با یاریه که دهست پی بکهین، خیرا دهست پی بکهین پیویست به وه ناکات هینده قسه م بو بکهیت."

له بلندگوکه وه: "گه مژه مه به، ئیمه گوینادهینه قسه و رهفتاره بیماناکانت. ته نها له سه رمانه، زانیاری و رینمایی یاریه که ت پی بلین و ته واو. حه ز ده که م ئه و زانیاریه شت پی ببه خشم، کاتیک به م شیوه یه خۆت نیشان ده ده ی که زور پالاهوانیت، بینهرانت زور دلخۆش ده که ی. راستیت بوئ منیش چیژت لی وهرده گرم تو به م شیوه یه به رده وامبه لیږه وهک ئه کته ریکی کومیدی له فیلمیکی ترسناک لیت ده روانین. زور باشه، کو تا رینمایی. ته واوی کونیه کانی میشتک بکه وه، به هه موو هه سته وه ره کانت هه ست راگره و بیر و ئاگای لای من بیت. ئیستا له باله خانه یه کی پینچ نهۆمیدایت، ریک له نهۆمی پینجه میت له سه ره وه ی باله خانه که. بو رزگار بوونت پیویسته بجپته نهۆمی یه که م، له ژیره وه ی باله خانه که یه. ده رگای رزگار بوون له وییه. کردنه وه ی ده رگاگانش ته نها به به رپا کردنی دادپه روه ری دیت. به م شیوه یه، له م پینچ نهۆمه پینچ هه له ی گه وره ی ژیا نی تو ی تیدایه، تو ده بیت بو هه ر پینجیان کاریک بکه یت دادپه روه ری دروست بیت. به دانپیدانان به هه له که و چاره سه رکردنی هه له که. به م شیوه یه کاتیک به ته واوه تی سه رکه وتوو بووی ده رگای نهۆمیکت بو ده بیتته وه راسته وخۆ ده چپته نهۆمیکی دیکه.

ئەنجامدانی ئەم کارەش، تەنھا بە سوڕاندنی کلیلە ڕەشەکە دەبێت بۆ لای ڕاست. ڕاستەوخۆ دەچیتەووە ئەوکاتەى هەلەکەت تییدا ئەنجامداوە، بەلام چەند خولەکیکی کەم پیش ڕوودانی هەلەکەت. پێویستە هەلەکە ڕاگریت لە هەمان کاتدا دادپەرەری بەرپا بکەیت وەک ئەوەى پیشتر پێتم وت. بەم شیوازە "دانپێدانان، داواى لێبووردن، بەلێندان بۆ دووبارە نەکردنەووەى هەلەکە، لە ماوەى تەنھا "یەک ڕۆژ" هەموو ئەوەى لە سەرته ئەنجامى بدەیت، بەو پەڕى ڕاستگوییى، بە دلێکی گەشتەر و جیاوازتر لە کەسایەتى پیشترت هەموو هەلە گەرەکانت چارەسەر بکەیت. بەم شیوازە نھۆم دواى نھۆم، دەتوانیت ڕزگارت بێت. ئاگادارە!!! بۆ هەر نھۆمیک یەک ڕۆژ کاتت هەیه. لە ئەگەرى سەرەنەکەوتنت، لە چاک کردنەووەى هەر هەلەیهک، بە مردن سزا دەدرییت. لەم کاتپێدانە نەینییەکیش هەیه لە کاتى خۆیدا دەى زانیت. زۆر باشە قسەیهک، ڕێنماییەک نەماوە پێتى بڵێم، بۆ دەست پیکردن باشترین کاتە.

لە بلندگۆکەووە، کۆتا قسە، بە تۆنە دەنگیکی تەواو ترسناک و پڕ لە تورپەیی بە گوێی ئەياس "هوە نرا...

"بە دەست پێ بکەین."

به‌نشی دووهم

ئەياس، ھىشتا دىنياهەك پىرسىيار لە مېشكىدا دەخولايەو، لای پوون نەبوو دەبىت كام لاریە راست بکاتەو. ھەلەکانى کەم نەبوون، ئىشتاش بى ئەوہى پى بوتریت چ ھەلەيەکە و لە کامیانەوہ دەست پى دەکات بۆ پزگاربوون و پاکردن لە مەرگ، پىويستە کلیلە پەشەکە بۆ لای راست بسورپىت. بەلام ئەم کردارە ئاسانە پیدەچىت قورستىن کردارى ئەياس بىت لە تەواوى ژيانى. بەھەردوو دەستى کراسەکەى خستەوہ ناو پانتۆلەکەى. تفىكى لە لەپى دەستى کرد، قژى بەرەو سەرەوہ داھىنا. ھىشتاش پى بوو لە بىرۆکەى توندپەوانە، ھىشتاش لارپىيەک لە ناوہویدا مابوو. وەک بلى ھىچ لەوہى بەسەرى ھاتوہ کارىگەرى لە سەرى بەجى نەھىشتىت.

خوى رىک خستەوہ، دوو ھەنگاو لە کلیلە پەشەکە دوور بوو، ھەنگاوى نا. بە زەردەخەنەيەکى بىمانا، دەستى راستى بۆ کلیلە پەشەکە برد، دەى سورپاند، لەگەل سورپاندنەکەدا چرپە چرپىكى لى وەھات. سى جار، لە جارى سىيەمیان لەگەل چرپەکەدا بە دەنگىكى نزم، چۆن لە ژىر گووى کەسىک نەپىيەک بدرکىندریت گوتى:

"ناتوانن بمبەزىنن".

هه‌له‌ی یه‌که‌م

"له‌ کویم، نا نا نا ئیره‌ مالی‌ خانزاده‌. ده‌ی، خو له‌م ژنه‌ گیله‌ جیا ببوومه‌وه‌، بوچی ده‌بیته‌ جیابوونه‌وه‌ له‌ ژنیکی‌ ئه‌قل به‌تال به‌ هه‌له‌ دابنرته‌. ئاخر، ئه‌وه‌م ناوته‌، ئه‌و نه‌فره‌تیه‌ بوه‌ستین. "هه‌رچی ده‌کرد نه‌یده‌توانی هیچ له‌ ئه‌ندامه‌کانی لاشه‌ی بجولته‌. به‌رده‌وام جنیوی به‌ هاوسه‌ره‌که‌ی و سیسته‌مه‌که‌ ده‌دا. ده‌بوایه‌ قسه‌یه‌ک یاخود کرداریک ئه‌نجام بدات بو ئه‌وه‌ی بتوانته‌ بجولته‌. وه‌ک یاری په‌زل و ابو، ده‌بوایه‌ پارچه‌کانی مه‌ته‌لکی نه‌زانراو لیک بدات بو ئاشکراوونی ئه‌وه‌ی چی بکات تا بتوانته‌ بجولته‌. به‌رده‌وام بو له‌ بیرکردنه‌وه‌. رینماییه‌کی بلندگوکه‌ی هاته‌وه‌ بیر که‌ گوتبووی له‌ پیدانی ئه‌م کاته‌ نه‌ینیه‌ک هه‌یه‌، له‌ کاتی خویدا ده‌ی زانیت. له‌دلی خویدا گوتی: "پیده‌چته‌ نه‌ینیه‌که‌ ئه‌وه‌بیته‌ به‌ هه‌رجوړیک بیته‌ خویم رزگار بکه‌م له‌م نه‌جولانه‌، بجولیم و ئه‌و یاریه‌ پر له‌ پیسیه‌ کوتایی پی به‌ینم."

نزیك یانزه‌ کاتژمیری به‌ بیرکردنه‌وه‌ به‌رپی کرد، شوینه‌که‌شی سه‌ر قه‌نه‌فه‌ی هۆله‌که‌ بو، کاتژمیری ماله‌وه‌ش رپک به‌رامبه‌ر ئه‌و چکه‌ چکی ده‌کرد. باش ده‌ییینی خه‌ریکه‌ ورده‌ ورده‌ له‌ پوژه‌که‌ی که‌م ده‌بیته‌وه‌، که‌چی هیشتا ناتوانته‌ هیچ جوله‌یه‌ک بکات. به‌م شیوه‌یه‌ نه‌یده‌توانی کیشه‌که‌ چاره‌سه‌ر بکات. خه‌ریک بوو بیه‌یوا ده‌بوو، چاوه‌کانی داخست، بیرکردنه‌وه‌کانی وه‌ستاند، زمانی له‌ دوو ددانی پیشه‌وه‌ی لای سه‌ره‌وه‌ گیر کرد. به‌م شیوه‌یه‌ که‌میگ مایه‌وه‌. ده‌یویست شتیگ بلته‌، به‌لام ئه‌و غرور و بیروکه‌ توندپه‌وانه‌ی له‌ ناخیدا بوون وه‌ک دیویک ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو هه‌بوونی ئه‌یاس گرتبوو.

به لّام، هه موو بیرکردنه وه کانی، رابردووی، هه تا غرور و توند پوهیه کانیشی وه لانا، زمانی شل کرد، هه ردوو لیوی له یه کتر خشانده. له کۆتاییدا ئه وهی ته وای ژیا نی گالته ی پی ده هات، پی و ابوو به مردنیش وشه یه کی ئاوی له ده م ده رنایه ت، هه می شه ده یگوت ئه م وشه یه له ژیا نی من سرا وه ته وه. به لّام، له کۆتاییدا گو تی: "ببووره. " دوو جار به سه ر یه که وه دوو باره ی کرده وه، جاریک به ده نگیک ی نزم و پچر پچر، جاری دوو ه میان به ده نگیک ی به رز و پروو. له گه ل ببووره ی دوو ه م ته وای جه سته ی له کۆت و زنجیر کرایه وه، ئازاد بوو. به ته وای هه سته ی به وه کرد وهک مندالیک چۆن له پیخه فه که ی ده ری دینن ده سته کانی به ولا و به ولادا راده وه شیننی بو به ده سته ینانی ئاسوده یی، ئه یاس" یش به هه مان شیوه، وای هه ست ده کرد له خه وه لسا وه، ده بیته مل و پشتی بسورینیت بو قرتاندن تا ئاسوده بیت. که میک دلخوش بوو، لی زوری نه خایاند. به ده نگ ی گریانی خانزاد به هوش خوی هاته وه.

چۆن که سیک سه رده میک له جی بکه ویت ئاواتی بیت بکه ویتته وه سه ر پی. ئه یاس، به توندوتولیه وه هه لسا یه سه ر پی. سه رده تا پیش هه ر شتیک، بیرۆکه یه کی گه مژانه هاته وه میشکی، پیو ابوو کاریکی راست ده کات خوی رزگار ده کات له م یارییه. به خیرایی په لاماری موبایله که ی دا، شوک بوو موبایل نه بوو، به لکو شتیک بوو وهک موبایل دروست کرابوو و هیچی تر، نه ده توانرا هیچی له گه ل بکریت، راسته قینه نه بوو. موبایله که ی فریدا، به خیرایه کی زیاتر ده سته ی له هه موو که لوپه له کانی نیو ماله که دا. هه رچی له وئ بوو به خوشیه وه، راسته قینه نه بوو. ده رباز بوون له م یاریه بوونی نه بوو، ئه وه نه بیت گه مژایه تی راگریته، به چاره سه رکردنی هه له کانی، ده توانیت رزگاری بیت.

یازده کاتژمیر له رۆژهکه دا تیپه پیه. دواى دهستیپیکى یاریه که، ئه وهى گوئی لییه تی ته نیا گریانى خانزاده. نهیده ویست چیتى کات به فیرو بدات. له هۆله که وه چووه ژوورى مندا له کهى، له وى ئاوینه یه که هه بوو. له به رامبه رى وه ستا و گوئی: "ئىستا زۆربه ی ئه و یاسایانه ی بۆ خۆم دانابوو شکاندوومن، گریاوم، به هه ست و سۆز بپیارم داوه. چ که مژه یه کم! هه تا داواى لیووردنیشم کرد، ئیتى پیویست ناکات چیتى له گه ل بیرکردنه وه کانم بمینمه وه. ده بیست یارییه که ببه مه وه."

ماله که یان گه وه نه بوو، یه که نهۆم بۆ خیزانىکی سى که سى سه ر و زیاد بوو. کاتیک ژیاننامه ی ئه م دوو هاوسه ره ده خوینیته وه، تیده گه یه پڕۆسه ی هاوسه رگیری چه ند سه خته. سه خته له بپیاردان، نه که خودی پڕۆسه که. بیربه که وه هاوسه ره که ت که سینکی توندپه و بیت، چیده که یه؟! خانزاد هاوسه ره که ی نه که توندپه و بوو، به لکو له هه ر پووێک سه یرت ده کرد پڕ هه له بوو. ئه و کاته شی خوازیبى کرد، باش ده یزانى چۆنه، به لام ئیتى وه که و تراوه چاوى که سى عاشق کویره. خانزادیش ئه یاسى زۆر خۆشه ده ویست، وا بیرى ده کرده وه دواى زه واج به ته واوه تی له و خراپانه ده وه ستیت و ده توانیت بیگوړیت بۆ که سینکی باشتى. هه ر له به ر ئه م هۆکاره ش باوک و براکانى دوو هه لبژارده یان دایه ده ست: "یان هاوسه رگیری له گه ل ناکه یه، یان حاشات لیده که یه". هاوسه رگیری کرد و حاشای لیکرا. ئیستاش له مالیکدا بى بوونى پیاوه که ی، له گه ل مندا لیکى چه ند مانگه، هه ولی به رده وامى له ژیان ده دات. به لام، چ ژیانیک! هه زارجار مردن باشتى. دایکیک به کو لیک خه م، چۆن ده توانیت به رده وام بیت؟

ئەياس لەژوورى مندالەكەى ھاتە دەرەو، سەيرى رۆژمىرەكەى سەر ساردكەرەوەكەى كرد، بينى رېك لەو رۆژەدايە كە بپيارى جيابوونەوہى داوہ لەگەل خانزاد. دواى ئەوہى زانى ھەموو ئەوہى لەو مالەدايە بەخۆى و خانزاديشەوہ راستەقىنە نين، زۆر بەسەختى دەيتوانى ھەناسە بدات. بەلام كاتىك بينى ھىشتا جيانەبوونەوہ و لەھەمان رۆژى بپيارەكەن، ھەناسەيەكى ھاتەوہ و سەرى شۆر كرد. ھەردوو دەستى لەسەر ھەردوو ئەژنۆى دانا، وەك ئەوہى لە ماراسۆن بووبىت. تەواوى جەستەى ئارەقى كردەوہ، ھەناسە دانەوہشى پچر پچر بوو. بۆ يەكەم جار لەژيانيدا فرمىسكى بۆ ھەلەيەكى خۆى رشت، پەشيمانىيەكى تەواو دايگرت. بەخۆى گوت: "با بەس بىت! ھەرچى ھەلەيەكەم كردىت، ھەرچونىك بىت، ئەوہى بەرامبەر خانزادەم كرد رەوا نەبوو. خوشيدەويستم، گرنگى پىدەدام. ھەرخۆى باقى دىكە، ھەلە گەرەكان دواى نەمانى ئەو روياندا. ئەو ھاوسەرم بوو، دايكى ئەوين خانى كچم بوو. گەر لەھەلەكانى دىكەش بمرم، پيوستە ئەمەيان چارەسەر بكەم. بەلى، دەبىت چارەسەرى بكەم."

ژوورەكەيان رېك لەپال ژوورى كچەكەيان بوو. بەرەو رەوى دەرگاكة چوو، يەدەى گرت، بەرەو خوارەوہى برد. دەرگاكةى كردەوہ و چووە ژوورەوہ. ھەموو ئەوہى بينى شيواوى بوو، ژوورەكە بەتەواوہتى ويران بوو. ئاوينەكە، دۆلابەكە، سىسەمەكە، ھەموو لايەك بە پارچە شكاولى پر بوو. ھەرچى رەنگى سىپى بوو سوور بوو. ترسا، بەشلەژاويەوہ لە ھەموو كون و كولەبەرى ژوورەكەى دەروانى. لەبىرى نەمابوو ئەو رۆژە چى كردووە، ئاوا بەمشيوەيە ئەم ژوورەى شيواندووە. تەزوويكى تىژ لەميشكىدا ھىندە پىي كاريگەر بوو خستىيە سەر ئەژنۆ. بەھەردوو دەستى پەستانى لە سەرى دەكرد، ئەو ئازارەى بەھۆى تەزووہكەوہ بەريكەوت كەم نەدەبووہوہ.

تەزۈۋەكە بىر كىرگەن ۋە كەلىپ، ئۇنى گىرەپ يەك رۆژ پىشتىر. دىمەنەكەى ھاتە بەرچاۋ: ھاۋسەرەكەى لەگەل مەندالە بچوۋكەكەى لەپار كىكى نىزىك مەلەۋەيان فېرىدا. ھەر بەۋ ئاسانىيە پىيانى گوت ئىتر بۇيان نىيە، نىزىك ۋە دوۋر پەيۋەندىيان بەۋەۋە ھەبىت. ئەۋانىش كە پىشت ۋە پەنايەكەيان نەبۈۋ، تەنیا چەند كاتژمىرىك لەۋى مەنەۋە. دواتر دەيزانى ئەياس ئىۋاران بۇ پىياسەكەردن دەچىتە دەرەۋە، ئەۋەيان بەھەل زانى گەپانەۋە مەلەۋە. خىرا مەندالەكەى خىستە بىشكەكەى ۋە خەۋەندى، خۇشى چۈە نەنخەنە، خۇى سەرقال كەرد بە دروستكەردنى كىكە دىلخۈۋەكەى ئەياس: كىكى ئىسەنەنجى سەر بەكرىم. ۋاى دانابوۋ ۋەك سۈپرايزىكى جۈۋان دەبىتە ھۇى ئاشتىۋەنەۋەيان. خۇ ھىچ تورەبۈۋنىكىش لەگۈرپ نەبۈۋ، ئەۋەى ئەياس دەيكرە بەھانەيەك بوۋ بۇ ئەۋ خىانەتەى ئەنجامى دابوۋ ۋە لىي ئاشكرا بوۋبوۋ. پىشتىر خىانەتەى دىكەى زۆر كەردبوۋ، بەلام ئەۋەيان جىۋاز بوۋ چۈنكە رىك لەگەل ھاۋرپى سەرەدەمى قوتابخانەى خانزاد بوۋ. بە ئاشكرا بوۋنى كىشەيەكى گەۋرەى لە ژيانى خىزانى ئەياس ۋە خانزاد دروست كەرد. لەگەل ئەۋەشدا ھىشتا خانزاد بەھىۋاۋە دەژيا، ھەمىشە لەھەۋلەدابوۋ بۇ راستە رىكەردنى ئەياس. رىك بەمىشۋەى خانزاد پىشېنى كەردبوۋ، كاتژمىر ھەشتى شەۋ ئەياس گەپانەۋە مەلەۋە. لە پىش دەرگاۋە تا ناۋ ھۆل ۋە ژوۋرى خەۋتەنەكەيان گۈلى سوۋرى لەپىشۋازى ئەياس ھەلپشت. لەگەل ھەر ھەنگاۋىك، قاچى بەر گۈلىكى ناسكى سوۋر دەكەۋت. لەسەر دەرگەى ژوۋرەكەش لەسەر كاغەزى تىبىنى بۇى نوۋسىبوۋ: "ھەرچى بوۋە با لەيادى بىكەين، بۇ خاترى خۇمان، بۇ خاترى مەندالەكەمان. خۇشم دەۋىتت." لەژوۋرەۋەش دوۋ كورسى ۋە مىزىكى لەپال سىسەمەكەۋە دانا، گۈپەكەنى كوژاندەۋەنەۋە ۋە دوۋ مۇمى داگىرسەند. كەشىكى رۇمانسى بۇ خۇى ۋە ئەياس رىكخست، بەنىازى دوۋبارە بنىاتنەۋەى ئەۋ خىزانەى ھەلۋەشەۋىيەۋە.

ئەياس بەپىي چەپى دەرگاگە دەكاتەو، چاگەتەكەى ھەر لەشوين پىلاوھەكان فریدەدات. چەند ھەنگاویك دەبریت، لەپر دیمەنى پىلاوھەكانى دیتەو بەرچا، دەگەریتەو دواو، پىلاوھەكانى خانزاد دەبینیت. ھەردوو چاوى سوور دەبیت، سوور سوور رەنگى تورپەى لەمیشكەو سەرچاوى گرتبوو. دەمارەكانى سەرى ھەلسان. بەقاچى راستى شەقنىكى تىھەلدا. بە تەواوى دەنگى ھاوارى كرد: "خانزاد!" بەراكردن بەرەو ھۆلەكە چوو، كەسى نەبینى. نانخانە و ژوورى مندالەكەشى پشكنى، خانزادى نەبینى. چو سەر بيشكەى مندالەكەى، بەسەر سەریەو راوہستابوو. واى دەزانى ئەوہى دەبینیت دووژمنیەتى. وەك ئەوہى خالى بوو بیتەو لە مروڤايەتى، تفيكى لىكرد. پشتى لىكرد، ژوورى مندالەكەى جیھىشت. ھەناسەيەكى ھەلمژى، ھىشتا نەیدا بوو، بەشەق دەرگای ژوورى خەوتنى خوى و ھاوسەرەكەى كردهو. نەخیر، بلین شكاندى جوانترە. دواى گەرانىكى چەند خولەكى، خانزادى بینى لەسەر كورسیەك دانیشتوو، بەروویدا پیدەكەنیت. ئەو وایكرد زیاتر تورپە بیت. تورپە بوو، توورپەبوونىكى زیاتر، تا میشكى لەدەست دا. بە بۆكس كەوتە گیانى خانزاد، لەگەل گوتنەوہى يەك قسە بەردەوام دووبارە: "پیم گوتیت نەگەریتەو!" لییدەدا، زۆر بەھیز لییدەدا. لیدانەكە ھىشتا بۆ پیاویكى كەلەگەتیش گونجاو نەبوو، بۆكسەكانى بەھەر كەس كەوتبا ویرانى دەكرد. نەدەوہستا، لە سەرى، سىنگى، روومەتى، بەھەر شیوازيك بۆكسى راوہشاندا، شوینىكى ئەم داماوہى نغروى خوین دەكرد. ماندوو بوو، لە لیدانى وەستا، ویستى كەمىك پشوو بدات و لەمالەكە فریيان بداتە دەرەوہ. گوئی لى بوو خانزاد پرتە پرتىكى دەھات، بەو حالەشیەو ھىشتا قسەى دەكرد. گوئی راستى بردە نزىك دەمى تا گوئی لى بگریت. كەمىكى لى تیگەیش، بە دەنگىكى ناروون گوتى:

"... دەز... انم م... اندووى، ت... وپەى... ب... بلام... ت... كایە، خ... وش... مدەوینت ب... ا بەس... ب...یت."

خانزاد له قسه که ی ته واو نه بوو، ئه یاس تفیکی له ده می کرد. هه لسا یه وه، هه رچی له ژووره که دا بوو تیک و پیکی شکاند، هه مووی ویران کرد به سهر یه کدا. له کوتا شه قدا که بهر میزه که که وت، کیکه که ی بوی دروست کرابوو که وته سهر دهسته خویناویه کانی خانزاد. به پیکه نینه وه به په نجه ی شه هاده ی دهستی راستی هه ندیکی لی هه لگرت و خواردی، به خانزادی گوت: "زور به تامه ئازیزه که م، ئیستاش نوره ی تویه تامی بکه یت." به قژه وه سهری خانزادی بلند کرد، پوخساری له گهل کیکه که کرده یه ک. خانزاد ورته ی لی برا، به لام هیشتا هوشی مابوو. ژووره که به ته واوته ی بیده نگ بوو. به هه ردوو قاچی پالینا بو ژیر سیسه مه که، به دهنگیکی به رز هاواری به سهر دا کرد و گوتی: "حاشا لیکراو! کاتژمیر هه شت و نیوه، دهچمه دهره وه. کاتژمیر ده دهگه ریپمه وه، هاتمه وه لیړه نه ما بیت! بو هه ر جه هه نه میک دهر پوی په یوه ندی به منه وه نییه، ته نیا ونه!"

دواچار هاته وه، نه خانزاد نه منداله که ی له وی نه مابوون...

ئازاری سهری نه ما، چاوه کانی کرده وه. به شله ژاویه وه رایکرده هوله که، سهری کاتژمیره که ی کرد. ریک کاتژمیر هه شت و نیوه - ئه و کاته ی به هه ردوو پیی خانزادی پالنا یه ژیر سیسه مه که. ترس و دله راوکی ته واوی ناخی ته نیبوو، هه ناسه دانیشی پچر پچری تیکه وتبوو، هه ردوو دهستی دهله رزین. به و حاله وه گه رایه وه ژووری خه وتنه که ی. ئه مجاره راست چاوی که وته سهر به شی خواره وه ی سیسه مه که، قاچی خانزادی بیی. ترسه که ی هینده زیادی کرد نه یتوانی به سهر پی خوی بگریت. بیرکه وه پایوکی گه وره چون ده که ویت! دیمه نی قاچی ژنه که ی به جوریک که واندی ده توت بینایه کی سه ت نهومیان پروو خاندووه.

کاتیکى زۆر كەمى ھەبوو، كاتژمىر دوازدە پۆژەكەى تەواو دەبىت، تەنیا چەند كاتژمىرىكى كەمى ماو. بە دەستى راستى قۆلى چەپى خانزادى گرت، لە ژىر سىسەمەكە ھىنايە دەرەو. پوخسارى لە كریمى كىكەكە و خوینەكە پاك كردهو. ئەویش لەبەرخۆیەو ھەلەت و پەلەت دەگوت، ئەياس ھىچى لى تىنەدەگەشت. بەمجۆرە كاتىكى زۆرى لیدەپۆشت، دەبووا كارىك بكات بە قسەكردنى بەيت. لەباوەشى گرت. دواى سالانىك لە ھاوسەرگىرى، دواى بوونى مندالىك، يەكەم جارە ھاوسەرەكەى لەباوەش دەگرىت. بەلام چۆن لەباوەشگرتنىك! لە چالنجى يارىەك، لە خەيالىكى ناراستەقینەى پر ئازار. لەباوەشپەو سەيرى چاوەكانى دەكرد و ئاراستەى ھەنگاوەكانى بەرەو گەرماو دەنا. فرمىسك لە چاوانى دەبارى. بەم دۆخە خراپەو جەلە خویناويەكانى خانزادى داكەند، ھەموو لاشەى شۆرى و پاكى كردهو لە خوین. جلیكى نوپى لەبەر كرد و بردیە ھۆلەكە، لەسەر تەختىكى قەنەفەكە پالەخت. كاتژمىر بوو بە نو، دەنگى نەبوو. بوو بە نو و نیو، چۆن لە خەونىكى ناخۆش بووبىت ئاوا راپەرى. زۆر ترسا. دەستى راستى لەژێرەوئەى خۆى بوو، نەیدەتوانى بيجوولەيت. دەستى چەپى بو ریشى ئەياس برد و گوتى: "ئ... ھياس، ب... و... بۆچى لێر... یت؟ خۆ... ت... د... دیمەو. ب... ین بى... ت... د... ەرۆم، ت... كای... ە ل... یم... مە... دە."

ئەم دیمەنە ھەموو ھەستەكانى ئەياسى لە خەویكى قوول بەئاگا ھینا. كەوتە حالەتیک، پەشیمانى تەواو بوونىەتى ئەوى داگیر كرد. ھىشتا فرمىسكەكانى تر بە چاویەو و شك نەبوو بوونەو، دووبارە گریا. ئەمجارە گریانىك ھاوشیوئەى مندالىك. بە توندی باوەشى لە خانزاددا و گوتى: "تەواو تىپەرى، نە تۆ دەرپۆیت نە من. تكایە لیت دەپاریمەو، تەنیا يەك ھەلى ترم پى ببەخشە. خۆت و ئەوین خانى كچمان دەكەم بە دلخۆشترین مروڤى سەر زەوى. تەنیا يەك ھەلى تر". خانزاد بە شیوہ قسەكردنىكى پچر پچر ھاتە گو و گوتى: "ناز... انیت چ... یت بر... امبەر... مان ك... ردووە، چ... ون... ەلەيت ب... وورە."

ئەياس بە پەنجەکانی دەستی راستی قژی لەسەر چاوی خانزاد لادا، سەیری چاوەکانی کرد و گوتی: "تێدەگەم و باش دەزانم. لەژیاندا مەژوونییەکە چەند خۆپەرست بووم، بێرکردنەوهکانم، قسەکانم، کردارەکانم، هەموو ژيانم بەگشتی بریتی بوو لە بێرۆکەیی توندپەرەیی و جێبەجێکردنی. دەزانم چەند لەگەڵت خراپ بووم لەوەتەی هاوسەرگیریمان کردوو، لای من پارێزراو نەبوو. لێمدا، سووکایەتیی پێتکرد، لە خێزانەکەتم کردی، خیانەتم لێت کرد. سویند بەخودا دان بە تەواوی هەڵەکانم داوەنیم کە بەرامبەرت ئەنجام داوە. هەموو ئەوەی پێویستمە گەرانهوێه بۆ باوەشی پر سۆزی تۆ، بۆ دروستکردنەوهی خێزانەکەمان. برۆانە چەند شیرزە بووین! تکایە بەیڵە دووبارە پێکەوه بین، ئەم ئازارە وام لێدەکات نەمرم تا بژیم و ئازار بجێژم. تکایە لەکۆڵ ئەم ئازارەم بکەرەوه، پێویستم بە بوونی تۆیە."

خانزاد خۆی راست کردەوه، پەنجەکانی هەردوو دەستی بەسەر پوخساری ئەياسدا دەهینا. بەهۆی ئەو قسانەیی ئەياس کردی، وایکرد بگریت. بەگریانەوه باوەشی بۆ ئەياس کردەوه. قسەکردنەکەیی باشتەر بوو. دەمی برده نزیک گویی و گوتی: "هەرچۆنیک بیت، چیتەر خۆم پادەستی دەرگاوانی جەهەنەم ناکەم. ژيان لەگەڵ تۆ گەر جەهەنەمیش نەبیت، بڕوام وایە تۆ دەرگاوانی جەهەنەم بیت. بەزەیی، پەحم، وێژدان، خۆشەویستی، جوانی، هیچ بەهایەکی ئەخلاقیەت تێدا نییە. ناتوانم بئەوورم، گەر دەتەوێت بمکوژە، هەرخۆی ژيان لەگەڵ تۆ هەموو پۆژیکێی مردنە. " "هەرخۆی ژيان لەگەڵ تۆ، هەموو پۆژیکێی مردنە." بەدەم دووبارەکردنەوهی ئەم قسەییە هەلسا، نەیدەتوانی بەپێکی پێکات، دەشەلی. دیاربوو قاچی شکابوو. ئەياس چەنجاریک ویستی دەستی بگریت، هاوکاری بکات بۆ پێکردنەکەیی، زۆر بەتوندی پەتی کردەوه. دووبارە هەمان قسەیی دەکرد: "ژيان لەگەڵ تۆ هەموو پۆژیکێی مردنە." و بە ئاراستەیی ژووری منداڵەکەیی دەپوشت.

لهسه ر بيشكهى مندالهكهى وهستا، روخسارى به پهرويهك سړى، لهباوهشى گرت. نه مجاره خوځى و مندالهكهى به ناراسته دهرگاي دهرهوهى مالهكه ههنگاوى نا. هاتهوه هو لهكه، نه ياس به گريانهوه لهسه رى خوځى ددها، له ببوره زياترى پي نه ده گوترا. خانزاد چون بلي نه ياس نه بينيت به تهنشتيدا تيپر بوو، هه موو ويستى نه وه بوو مالهكه به نه ياسه وه جي بهي ليت. نه يده زانى بو كوځى ده چيت، پي و ابوو هه رشوينيكي ديكه گه ر ناوه وهى زبلدانه كانيش بيت، لهو ماله و له پال نه ياس زور باشتره. كاترمير بوو به ده، ته نيا دوو كاترمير ماوه بو ته واو بوونى كاتهكهى نه ياس. ئيستاش له به رچاويه وه خانزاد خهريكه جي دي ليت. بواري به خوځى نه دا بيركاته وه، خيرا كهوته به ر پييه كاني خانزاد، كهوته پارانه وه.

كاترمير زور به خيراي دهوراويه وه، وهك نه وهى هه ز بكات نه ياس لهو په يوه ندييه شكست بهي ليت. تا كاترمير يازده و نيو له به ردهم پييه كاني خانزاد، داواى ليخوشبوونى ده كرد. ده يان جار په شيماني دهر برى و په يمانى دووباره نه كردنه وهى هه موو هه له كاني پيدا. خانزاد وهك بي رويك و ابوو، هه ست و دهنگى ليبرا بوو. هيچ كاردانه وهيه كي نه بوو.

كاترميره كهش تا ده هات زياتر خيرا ده بوو. سه يري كاترميره كهى كرد و گوتى: "نهو گالته جاريه بوه ستينه نه ياس، تو ناگورپيت. بهيله بروم، كاتهكه درهنگه، با بتوانم شوينيكي هه وانه وه بدوزمه وه". كو تا وشه كاني گوت، زلله يه كي له ده مى نه ياسدا، ده سكي دهرگاكهى گرت، كرديه وه و چووه دهره وه. نه ياس هه ر له وي كهوته سه ر نه ژنو. نه قسه يه كي ديكهى پي كرا، نه فرميسكي دى له چاو چورا. كو تاي هات، چه ند خوله كيكي كه م ما بوو، نه ویش ده كوژرا و كو تاي پنده هات. كاترمير بوو به يازده و په نجا خولهك، ته نها ده خولهك ما بووه وه. نه ياس به بيدهنگى له چاوه پروانى مردنيدا مايه وه.

له پر هه موو شتيك گورانكاري به سهردهات، ته واوي بيركردنه وه كانى ئه ياسى هه ژاند. له كاتيكا له كوتا خوله كه كانى ژيانى چاوه رپى مردنى ده كرد، خانزاد دهرگاكه ي كرده وه. كاترمير بوو به يازده و په نجا و پينج خوله ك. ته واوي جهسته ي ئه ياس قورس ببوو، سيسته مه كه خهريكبوو كوتايى به ياريه كه ده هينا. له پينج خوله كي كوتايى، خانزاد به گه رانه وه ي هه موو شتيكى پيچه وانه كرده وه. به چاوي پر فرميسكه وه به خيرايى به ره و پروي ئه ياس روښت. له باوه شى گرت و پيى گوت: "ته واوي ئه وكاته ي ئاشقت بووم، له سهردهمى قوتابخانه وه هه تا ئيستاش له هه ولدا بووم بو گورپنت تا باشترييت، تا به هوشى خوت بيته وه جوانييه كانى ده وروبه رى خوت ببينيت. ئيستا دواي سالانيكى زور ئه و هه ولانه م ئه نجامى هه بووه. قبولى ده كه م له وپه رى ئازاردام، هه ركه سيكى ديكه با قبولى نه ده كرد به لام تو بو من ته واو جياوازيت، ئه ياس. ناتوانم ده سته ردارى ژيانى هاوسه ريه تيمان بم. ليت خوشده بم، پيكه وه ژيانىكى نوي دروست ده كه ينه وه، خيزانه كه مان بنيات ده نيينه وه."

كوتا وشه ي له يازده و په نجا و تو خوله ك دهركاند: "خوشم ده وييت، ئه ياس." دواي كوتا وشه، سيسته مه كه ئه و قوناغه ي كوتايى پيه هينا.

گه رايه وه نه ومى پينجه م له و باله خانه ي ته واوي ژووره كانى به ره نكي سپى بويه كرابوو. چاوه كانى كرده وه، سه قفى سپى به رچاو كه وت. له به رخويه وه گوتى: "بشمرم قهينا، به س خانزاد ليم خوشبوو بيت، ئه وه م به سه." هيژى نه بوو هه لستيتته سه رپى، خوى ريكرده وه و له چاوه روانى قسه كردنى بلندگو كه، هه ردوو ئه ژنوى هينايه وه لاي سينگى، به هه ردوو ده ست باوه شى ليډا و دانىشت. نه يده زانى كاترمير چه نده، چه نديكه به مشيوه يه چاوه رپى به رچاو روونيه كه پيډرييت. روانييه رورژميره كه، هيچ ژماره يه كي له سه ر نه بوو. ئه و يه ك رورژه شى لى نوو سرابوو، سرابوو وه، هيشتاش له نه ومى پينجه مه.

چهندی زیاتر بیرى دهکردهوه، شلهژانی زیاتر دهبوو. بیرکردنهوهکانی بهرهو تورپهیی دهبرد. دهیویست دووباره جنیو به بلندگوکه بدات تا بهقسهکردنی بینیت. لهو بیرکردنهوانه دابوو، بلندگوکه هاته قسه. دواى کهمیک پیکهنین، هاواری کرد: "ئه یاس، نه من، نه میوانه کانیش نه مانده زانی سهیرکردنی ژیانی تایبه تی خه لک به مشیوهیه به چیژه. ئه وکاته ی ته زووی بیرکردنهوه کانم بوناردیت، چویتته وه هه مان ئه و رۆژه ی به لیدان هاوسه ره که ت خه لتانی خوینکرد. نازانیت چهنده چیژمان لیتان وهرگرت. دیمه نیک بوو له و باوه رده دانیم هه رگیز له یادی بکه م. زور باشه، به لام هیشتا کوتایی نه هاتوو. ژیانی تایبه تیت هینده به چیژبوو له بیرى برده وه پیت بلیم: پیروژت بیت! نهومی پینجه مت به سهرکه وتوویی تیپه راند، هه له که ت چاره سه رکرد. ئیستاش خوت ئاماده بکه بو نهومی دواتر. هه لسه وه! هه مان کليلة ره شه که بسوپینه، به لام ئه مجاره بو لای چه پ."

به خیرایی هه لسا یه وه، په لاماری کليلة ره شه که یدا. کاتی نه بوو هه ست به دلخوشییه که ی بکات. به دهستی راستی کليلة که ی بو لای چه پ سوپاند. دهرگا که ی کرده وه، ئه ویش هه ر ژووریکی دیکه بوو، به لام پلیکانه یه کی تیا بوو به ره و خواره وه ده چوو. به پلیکانه کان چوو خواره وه. ریک له نهومی چواره م پلیکانه کان کوتاییان ده هات. دهرگای نهومی چواره م به پرویدا کرایه وه، هه نگاوی نا، چوو ژووره وه. به سه رسامیه وه له ده وروبهری خوی ده پوانی، لای سه یربوو بوچی جیاوازیه ک نابینیت. ئیره ش خو هه مان شیوه ی نهومی پینجه مه. له وه دا راستی ده کرد، دروستکه رانی سیسته مه که ده بووا یه نهوم نهوم جیاوازیه کیان زیاد کردبایه. دواتر هه ر له به رخویه وه وه لامی خوی دایه وه: "لیره نیم بو گه شت و سه یران تا چاوه ریی دیمه نی جوان و جیاواز بم، لیره م تا خوم له چنگی مه رگ رزگار بکه م. زور به په رو شم بو زانینی هه له ی ئه م نهومه، زور سه خته نه زانیت هه له که ت چییه، ناچاریش بکه ن چاره سه ری بکه یت."

ھەر لە ناو قسەکردنەکانی ئە یاس، بڵندگۆکە ھاتە قسە: "بەخیربێت بۆ نھۆمی چوارەم، لەم نھۆمەشدا ھاوشیوەی نھۆمی پینجەم ڕووبەرووی ھەلەیهکی گەورە ی ژیا ن ت دەبیتەو، پێش ئەو ی ھەلەکە ڕووبدات پێویستە چارەسەری بکەیت. خۆ گەر چارەسەرت نەکرد، قبولت بیت مردن تۆ چارەسەر دەکات. باشە، پێویست ناکات ڕینمای ی دووبارەت پێبێمەو. گەر ئامادەیت، با دەستپێکەین."

ئە یاس دەستی چەپی لە پال ڕۆژمێرەکە بوو، دەستی ڕاستیشی ڕیک لەسەر کلیلە ڕەشەکە بوو. نەیدەتوانی زیاتر چاوەڕێبکات و گوتی: "با دەستپێکەین." کلیلەکە ی بۆ لای ڕاست سوڕاند.

چپ

چپ

چپ، "ناتوانیت بمبەزینیت."

هه‌له‌ی دووهم

"گه‌پامه‌وه، به‌لام له‌کویم؟ بۆچی هه‌موو شتی‌ک به‌سه‌ر یه‌کتیدا شی‌واوه؟ هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌بی‌نم سی چوار ره‌فه‌یه به‌سه‌ر یه‌کتیدا که‌وتوون. ناتوانم به‌ته‌واوه‌تی بزاتم له‌کویم، به‌لام هیشتاش شوینه‌که نامۆ نییه، هه‌ست ده‌که‌م پیشت‌ر بینوومه. "ئه‌یاس دووباره ده‌که‌ویته‌وه هه‌مان بارودۆخ، به‌ده‌ست و پیی به‌ستراوی ده‌می‌نیته‌وه. هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌توانایدا به‌یرکردنه‌وه‌یه له‌وه‌ی چی بکات تا بتوانیت بجو‌لێت. به‌لام ئه‌مجاره‌ کاته‌که زۆر به‌سه‌ریدا تینه‌په‌ری. دوا‌ی دوو کاتژمێر زیات‌ر ورد‌بو‌بو‌ویه‌وه له‌ته‌واوی شوینه‌که. له‌ورد‌بو‌ونه‌وه‌که‌یدا زۆر باب‌ه‌تی بینی که‌ته‌نها له‌مارکیته‌کان به‌رده‌ستن، وه‌ک: که‌لوپه‌لی نانخانه، باب‌ه‌تی خواردنه‌نییه‌کان، پاک‌که‌ره‌وه‌کان، زۆری تریش له‌سه‌ر ره‌فه‌کان یان شو‌ر‌بو‌بو‌ونه‌وه له‌که‌وتن دابوون، یاخود له‌گه‌ل که‌وتنی ره‌فه‌کان که‌ره‌سته‌کانیش که‌وتبوون. به‌ته‌واوه‌تی به‌شوینیکی تیک‌دراو ده‌چوو.

له‌و به‌یرکردنه‌وانه‌دا بوو، له‌ناکاو که‌سی‌ک به‌ره‌و‌پ‌رووی هات. نه‌یده‌توانی‌پ‌روخساری ببینیت. ته‌نها ده‌یزانی که‌سی‌که‌و به‌ره‌و‌پ‌رووی دیت. هینده‌ی نه‌برد گه‌یشته‌سه‌ر سه‌ری، تا هیزی تیا‌بو شه‌قیکی له‌ده‌می ئه‌یاس‌دا. ئه‌وه‌ش وای‌کرد به‌یرکردنه‌وه‌کانی بگه‌رپه‌ته‌وه یه‌ک کاتژمێر پیش‌پ‌رووداوه‌که. دیمه‌نه‌که‌ی هاته‌به‌رچاو: کاتژمێر سی و بیست خوله‌کی دوانیوه‌پ‌و، ئه‌یاس له‌ماله‌وه هاته‌ده‌ره‌وه. به‌ره‌و‌مارکیته‌که‌ی نزیک ماله‌وه‌یان‌پ‌ویشته، نه‌ک به‌نیازی‌ک‌رینی پید‌اویستی، به‌ل‌کوو وه‌ک هه‌ر جارێکی دیکه‌بۆ‌دزینی هه‌ر شتی‌ک که‌به‌یه‌یت. ئید‌ریسی‌خاوه‌ن‌مارکیته‌به‌هۆی به‌ته‌مه‌ن داچوونی، هیزی‌پ‌ووبه‌پ‌روبو‌ونه‌وه‌ی ئه‌یاسی نه‌بوو. هه‌میشه‌چاوپۆشی لید‌ه‌کرد، نه‌یده‌ویست به‌هۆی ئه‌و نه‌تووشی کیشه‌یه‌ک بیته‌، نه‌هی‌رش‌ی بکاته‌سه‌ر‌زیانی پی‌بگه‌ییته‌یت. هه‌میشه‌ده‌یگوت: "خۆ لادان له‌به‌لا، گه‌رچی له‌ناویشیدا‌بژیت، هونه‌ریکی دیکه‌ی ژیا‌ن‌کردنه‌، وا ده‌کات ته‌مه‌نت در‌یژ‌بیته‌."

له کۆلانهکه سی مارکیتی دیکه هه بوون، بهو هوکاره مارکیتتهکهی ئیدریس کهمترین کپیری هه بوو. ئه یاس"یش ئه وهی به هه ل ده زانی، هه م که سانیکه کهم سه ردانی ده کهن، هه میش کابرا به ته مه نه و بو هه ر شتی که ئه نجامی بدات قسه ناکات. ئه وهش وای کرد هه رکات هه ر شتی که بویت له م مارکیتته به دزین به دهستی بیئت.

هه نگاوهکانی خیراتر کرد، شه قیکی له ده رگای چوونه ژووره وه دا، به خیرایی له چواره دوری روانی، له خاوهن مارکیت زیاتر کهسی دیکه ی نه بیینی. ئه وهش دلخۆشی کرد. به زه رده خه نه وه رووی له ئیدریس کرد و گوته: "کاتی بازار کردنه." هه میشه به مشیوهیه دزیهکانی ئه نجام ده دا، وهک که سی که خۆی ده رده خست که له هه یچ شتی که و که سی که نه ترسیت. ئه وهی بیه ویت له هه ر بارودۆخیک دابیت ئه نجامی ده دات، که سیش ناتوانیت پیرگری لیبکات. به رهو رووی ره فه ی خواره مه نییه کان چوو، جگه ره یه کی داگیرساند، گه رچی جگه ره کیشانی قه ده غه بوو. به ده م کیشانی جگه ره که سه یری کالاکانی ده کرد، له هه لبژاردنی کۆمپانیاکانی خواره مه نی زۆر خراپبوو. بو ئه وهش بوچوونی ئیدریسی وه رده گرت. له راره وی سییه م، ره فه ی ژماره هه وت، وه ستا. نه فه سیکی له جگه ره که دا، له دوا ی فریدانی دوو که له که بو ده ره وه، به دهستی چه پی کیسه یه کی فاسولیای له ره فه که ده ره ینا و له دهستی گرت و گوته: "گه مژه ی پیر، فاسولیای کۆمپانیای مه لیح چۆنه؟ ده زانیت پیشووتر هی کۆمپانیاکانی دیکه م بر دووه، تامی پیسای ئاژه لیش نادهن. ئه وه یان شتی که باش بیت له مه ودوا هه ر ئه وه یان ده به م." ئیدریس هه موو جاری که وه لای پر سیارهکانی ئه یاسی ده دایه وه، به لام ئه مجاره بی ده نگبوو، وشه یه کیش له ده می ده رنه چوو. ئه یاس به م هه ل سو که وته گری گرت، توو ره یی وهک بورکان له چاوهکانی بلێسه ی ده دا. به خیرایی به رهو رووی چوو، تا توانای هه بوو زلله یه کی کیشا به روومه تی راستی. زلله که هی نه ده به هی زبوو راسته وخۆ بوورایه وه. هیشتا نه وه ستا، به بوکس که وته گیانی، هه موو جهسته ی خه لتانی خوینکرد.

به دهسته خویناوییهکانی، دۆلابی پاره‌که‌ی کرده‌وه، نزیک سه‌ت هه‌زاریکی تیدا بوو. هه‌مووی لوولدايه سهر یه‌کدی و خسته گیرفانی. وه‌ک ئه‌وه‌ی هیچی نه‌کرد بی‌ت، گه‌رایه‌وه راره‌وی سییه‌م، له‌ ر‌ه‌فه‌ی حه‌وته‌م کیسه فاسۆلیاکه‌ی هینا. دواتر راره‌وه‌کانی دیکه، ر‌ه‌فه ر‌ه‌فه هه‌مان شیوان، له‌هه‌ر شتی‌ک ویستی چهند دانه‌یه‌کی لی‌ی هه‌ل‌ده‌گرت. ویستی بچیته‌وه ماله‌وه، سه‌یریکی ئیدریسی کرد، چاویکی به‌ مارکیته‌که‌شدا سورانه‌وه. چهند کامیرایه‌کی بینی، بیروکه‌یه‌کی شه‌یتانی له‌ میشکیدا خۆی دروستکرد. ئه‌یاس هه‌میشه له‌گه‌ل ئه‌و یاسایه ده‌ژیا: هیچ شتی‌ک، هیچ که‌سی‌ک، ناتوانی‌ت ریگر بی‌ت له‌وه‌ی بیه‌وی‌ت، هه‌ر کاری‌ک، کرداری‌ک، به‌ ئه‌نجام بگه‌یینی‌ت. بۆ ئه‌و بیروکه شه‌یتانیه‌شی بۆی هات، هه‌مان یاسای جییه‌جی‌کرد. پیدایستییه‌کانی له‌ سی‌ چوار زه‌رفی قه‌باره گه‌وره جی‌کرده‌وه، له‌پال ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ی دانا. گه‌رایه‌وه لای ئیدریس، هه‌ردوو قۆلی گرت، به‌رزیکرده‌وه، له‌سه‌ر شانی داینا. هه‌موو هی‌زی دایه به‌رخۆی، فری‌دایه‌وه سه‌ر می‌زه‌که.

هه‌سته‌کانی تی‌ر نه‌بوون، بیرکرده‌وه تونده‌وه‌که‌ی داوای زیاتری لی‌ده‌کرد. ئه‌مجاره له‌بری ئازاردان، هاته‌ بیری بیکوژی‌ت. چهند هه‌نگاوێک گه‌رایه‌وه دواوه، ر‌یک له‌دوای خۆیه‌وه له‌ راره‌وی دووه‌م، ر‌ه‌فه‌ی یه‌که‌م، سی‌ سه‌به‌ته‌ی پر له‌ چه‌قۆی بینی. به‌خیرایی دانه‌یه‌کی هینا و گه‌رایه‌وه لای ئیدریس. ویستی شا ده‌ماری ده‌ستی راستی ببری‌ت. به‌لام هیشتا حه‌زه‌کانی ئه‌وی تی‌ر نه‌ده‌کرد، په‌شیمان بوویه‌وه له‌وه‌ی بیکوژی‌ت. ئه‌مجاره خراپترینی به‌ میشک داهات، کاتی‌ک چه‌قۆکه‌ی له‌سه‌ر گوێچکه‌ی راگرت. له‌وکاته‌دا ویستی نیشانه‌یه‌کی له‌سه‌ر به‌جی‌بھی‌لی‌ت، له‌دوایدا به‌جی‌بھی‌لی‌ت. بۆ ئه‌وکاره‌ی گوێچکه‌ی هه‌ل‌بژارد. خۆی گورج کرده‌وه. چه‌قۆکه‌ی نزیکتر کرده‌وه، سی‌ جار له‌سه‌ر گوێچکه‌ی هینای و بردی، خوین هات. چواره‌م جار، به‌ده‌نگی‌کی به‌رز پی‌که‌نی، ویستی بۆ کۆتا جار چه‌قۆکه به‌توندی له‌ گوێچکه‌ی بخشیني‌ت، گوێچکه‌ی ببری‌ت و فری‌ی بدات. په‌ستانی خسته سه‌ر چه‌قۆکه، به‌ قه‌باره‌ی دوو په‌نجه گوێچکه‌ی بری. له‌ناکاو له‌پشته‌وه شتی‌ک به‌ر سه‌ری که‌وت، بی‌هۆش بوو.

دواى ئه وهى له پشته سه رى ئه ياسى دا و له هوشى خوى نه ما، هه ليگرت، به راپه وه كان سورپاندى، هه رچى ر هه بوو به سه ري دا ده كه واند. بو هه ر ر هه يه كيش پيى ده گوت: "دزى له باوكم ده كهى ها؟ بگه ر هه وه ش دزى، بيخو سه رسه رى، هه مووى بو تو." دوا جار ماندوو بوو، ده رگاي ماركيته كهى داخست. ئه ياسى برده به شى پشته وهى ماركيته كه. دوو كا ترمير تيه رى، ئه ياس چا وه كانى كرده وه. هه ردوو قاچ و ده ستى به سترابو ونه وه، ئه مجاره ده يتوانى بجا ليت به لام به هوى ئه م به ستنه وه يه هيجى بو نه ده كرا. سه يريكى حالى خوى كرد، هه موو جه ستهى خو ينى ليده تكا. چاوى گي را، بيرى نه ده هاته وه له كو ييه، تا له پر كورپكى گه نج شه قيكى له ده مى هه لا. ئه وهى لي دا كه يوان بوو، كورپى ئي دريس. وي ستى كه مي ك پشو و بدات، ئه ياسى بينى به خه به ره. دواى لي داني شه قيك له ده مى، گوتى: "پيس و چه پهل، وا ده زانيت باوكم وه ك خوت بيخوا وه نه؟ وا ده زانيت ئا گادار نيم؟ ته واوى هه موو ر وژه كان له كاميراي چا وديريه وه سه يرم ده كردى، ئا گادارى هه موو دزييه كانتم. چه ندين جار شكاتم ليت كرد، پوليسى ئه م ناوچه يه له كو مه ليك گه مژه زياتر نين. له كا تيكا به لگه م نيشانيان ده دا، به به لي ينى درو به ري يان ده كردم، توش به ئازادى ده سورپا يه وه. ته واوى كاته كه بو هه ليك ده گه رام توى تي دا بكورم، ئي ستا له و كاته دا ده ژيم، نامه وى هيج كا تيك به فيرو بده م. ته نها كه مي ك چا وه رى ده كه ين تا برينه كانى باوكم تيمار ده كه م، دوواتر حق و حيسابت، مه رگت ده بيت."

دواى تيه رپينى سى كا ترمير، ئه ياس پيوسته هه م خوى له چنگى كه يوان رزگار بكات، هه م له چنگى مه رگى سيسته مى يارييه كه. هه موو ئه وانه ش له حه وت كا ترمير دا ئه نجام بدات، ته نها حه وت كا ترمير. به رويشتنى كه يوان بو لاي باوكى، ئاسوده ييه ك به دلى ئه ياس دا هات. ته واوى بيركردنه وه كانى ري كخته وه، سه رنجى لاي ئه وه بوو كا ري ك بكات، قسه يه ك بكات، بر وا به كه يوان بيتيت نه يكو ژيت، له هه مان كا ت ليشى ببو وريت. روودانى ئه مه ش له و كاته دا مو عجيزه بوو.

کات له گهل ئه یاس نه ده گونجا، هیڼده خیرابوو بواری نه ده دا بیربکاته وه چیبکات تا له م قوناغه دا سهرکه وتوو بیت. سی کاتژمیری دیکه ش تیپه ری، تهنه چوار کاتژمیر مایه وه. گوئی له دهنگی خشپه خشپی پیوو، هه ناسه ی خو ی راگرت، خزایه ناو بیرده وهرییه کانی. هه موو شتیکی هیڼایه وه بهرچاوی، به تایبته هه موو ئه و بابه تانه ی وا ده که ن مروف له هه ر بارودوخیکا بیت نه توانیت ره تیبکاته وه. هیچ جوړه قسه کردنیکی نه دوزیه وه ریکی بخت، وا بکات به قسه کان برپوای پییښتیت. له و بیرکردنه وانه دا بوو، هه سته کرد سهر قورگی قورسبوو، چاوی کرده وه، که یوان بوو، ده یویست بیخنکینیت. نه یده توانی ده می بجولینیت، هیچی بو نه ده و ترا. به دم جنیودانه وه په ستانیکي هیڼده به هیزی له قورگی کرد، نزیکي کرده وه له مردن. "به راز، زول، بیخاوه ن، باو کم چ زیانیکی بو تو هه بوو، بوچی ئاوی له گهل ده کرد." له پر وه ستا، دوو سی هه نگاو به خویشان کشایه دواوه، پشتی له ره فیه که گیرکرد و سه یری زه لیل بوونی ئه یاس ی کرد.

چاوه کانی له رشتنی فرمیسک نه ده وه ستا، له کاتیکا هیڼده ی نه مابوو هوکاری ئازاردانی باوکی بنیریه جه هه نه م و بیکوژیت، به لام نه یتوانی ئه نجامی بدات. به دهنگی گيراو به ئه یاسی گوت: "رهنگه بی غیره ترین پیاو له سهر زه وی من بم، ده بیڼی؟ نه متوانی هوکاری ئازاره کانی باو کم بکوژم. هه رگیز له سهر منت بیستوو؟ ده زانیت له بهر ئه م بیده سه لاتیه م قوتا بخانه شم بو ته واونه کرا. هه موو ته مه نم به ترسان له ده ورو بهر به ری کردوو، هه رچیان به سه ره ینام گوتومه با کیشه که گه وره تر نه بیت لی گه ری، ریک وه ک باو کم چون ئاوی به تو گوت. چه ندین مانگه غیره ت ده ده مه به رخوم ئازاره کانی باو کم که م بکه مه وه، هوکاره که ی له ناو به م، به لام وه ک بینیت نه متوانی."

که یوان، دواى باسکردنى رابردووه خراپه که ی گریانی زیاتر بوو، چاوه کانی فرمیسکی وای پیده هاته خواره وه، وات ده زانی رپووباریکه. قسه کانی ته واکرد و گوتی: "هه ژاری ژیانی ئیمه ی ویران کرد، دایکم باوکمی له سهر ئه و هه ژارییه جیهیشت، ههر هه ژارییه که مان ئیمه ی پیده سه لات کرد، دهیان جاریش ویستوومه خوم بکوژم، دووباره غیره تم نه بووه. چه نده سهیره لیږه بو شتیکی ساده تا گرنگترینیان پیویستت به کولیک غیره ت ده بیت که نیمانه. ههر له بهر ئه م هوکارهش بو خاتری مانه وه مان له ژیان، بیغیره تیمان هه لېژاردووه. گیان شیرین نه با کی بهرگه ی زه لیلیه کی له م شیوه یه ی ده گرت. ئیستاش ناتوانم بتکوژم، ناشتوانم لیت خوشبم، نازانم چیبکه م، به لام زیاتر ده مه وی بتکوژم، تینووی خویتم."

به ده ست و پی به سترای، ته نها ده یتوانی بیرکاته وه. دوا جار بیرکردنه وهش نه یگه یانده هیچ نه نجامیک، کوتا هلی وردبوونه وه بوو به ناو وشه کانی که یوان که له ده می ده هاتنه دهره وه. گوئی بو شل کرد، وشه وشه به وپه ری ئاگاییه وه لیکه دایه وه. ده یویست که یوان قسه یه ک بکات ببیته کللیک بو کردنه وه ی ئه م جه هه نه مه. ترسان، بیغیره تی، خوشاردنه وه، وازهینان له قوتا بخانه، جیابوونه وه ی دایک و باوکی، هیچ له مانه بابته تانیک نه بوون ئه یاس بتوانیت سوودی لی وه ربگریت. چاوه کانی داخست، هه ناسه ی راگرت. گه راپه وه ناو بیرکردنه وه کانی، خزایه نیوان ئه و وشانه ی که یوان قسه ی له باره یانه وه کردبوو. له نیوانیاندا وشه یه کی هه لېژارد: "هه ژاری". هه ناسه ی دایه وه، چاوه کانی کرده وه. وادیاره کللیه که ی به ده ستهینا. ویستی پیبکه نی، به لام پاشگه زبوویه وه. رپوی کرده که یوان و پیی گوت: "خوکوشتن چاره سهر نییه. بو ئه وه م نییه ده سبه ردارم بیت، به لام هیچ کیشه یه ک نه وه ناخوایت گیانت له پیناو دابنییت. کوشتنی که سانی دیکهش به هه مان شیوان. ده مکوژی، دواتر چی؟ ده خریته زیندان، له ویدا له چوار دیواردا ده رزیته وه. باوکیششت چون دایکتی لی رپویی، توش به هه مان شیوه. له و نیوانه به ته نهایی سهرده نیته وه. سزای کوشتن، گهرچی کوژراو تاوانباریش بیت، که م نابیت.

بیربکه وه، ئاخۆ دهتوانیت چه ندان کیلۆمه تر له دووری باوکت، له زیندان، بژیت؟ له کاتی کدا باوکیشت به ته مه ندا چووه؟ له جیاتی دروستکردنی ئەم هه موو ئالۆزییه، بۆچی نایهیت وهک دوو پیاو پیکه وتنیک بکهین هه ردوو لامان قازانج بکهین؟

که یوان له و ر ه ف ه پشتی پیدابوو، شوشه یه کی خه یار شۆری لی هه لگرت، به هه موو توانای بۆ روخساری ئه یاسی راوه شاندا. به ختی هه بوو، شوشه که له جیاتی سه ری، بهر سینگى که وت و شکا. هه لسا یه سه ر پى، به ره و رووی ئه یاس چوو. که وته سه ر ئه ژنۆ، ئه ژنۆی راستى له سه ر سینگى گیرکرد، ئه ژنۆی چه پى له سه ر زه ویه که. پارچه یه ک له شووشه شکاوه که ی هه لگرت، خسته یه سه ر ملی و پى گوت: "پیکه وتنى چى؟ له ناوه وه ی تو، له جى دل، درنده یه ک ده ژیت، درنده یه ک ه یچ هه ست و سوژی نییه. تو که سیکی هینده ه یچ و پوچیت له گه ل دایکی خۆتا خراپ بوویت، چه ندین جار له به رچاوی خه لک له هاوسه ره که تت داوه، سووکایه تیت پى کردوو، لی جیا بوو یته وه. تو ئه سلەن چى سه بارهت به خیزان ده زانیت؟ پیت وایه خیزانیکی له م شیوه یه به ئاسانی دروست ده بیته وه؟ هه ر له و رۆژه ی دایکم جى هیشتین، خیزانه که مان هه لوه شایه وه. له کاتی کدا بى دایکم بىنى، زیندان شوینیک نییه بمرسی نیت". په ستانیکی زۆری خسته سه ر پارچه شووشه که، هینده ی په نجه یه کی برى، خوینی خه ست له ملی ئه یاس چۆره ی ده کرد.

خوین له ملی ده تکا. له و کاته دا ئه یاس هینده ی باریکی تاله مویکی قژ له مردن نزیک بوو. له ناكاو به تونه دهنگیکی پر شپرزهی، له شیوه ی که سیکی توقیو، هاواری کرد: "پاره یه کی زۆرت پیده ده م!" ئه مه ی گوت، که یوان ده ستی له سه ر ملی لادا. ئاسووده ییه ک به گیانی ئه یاس هاته وه. که یوان: "زۆر باشه، ریک ئەم خانووه تم ده ویت که له گه ل دایکتدا تییدا ده ژین، له گه ل ئەو ئۆتۆمبیله شی رۆژانه گه مژایه تیه کانتی پى ئەنجام ده ده ییت. ئەمه ش دزیه کانی جه نابتان نییه، مافی باوکی پیوه یه".

ئەياس: "ھەموو دزىيەكانم كۆكەيەو ناگات بەو بېرە زۆرەي لىم داوا دەكەيت، ئەوھيان
رەوا نىيە، ئاگاداربە. بەلام باشە، دەكرىت بەرامبەر شتىكى دىكە ھەردووكىت پى
بەخشم. تەنھا ئەوھى گۆتم بۆمى دەكەيت و ھەموو ئەوھى گۆت دەبىتە ھى تۆ".

لەبەشى دواوھى ماركىتەكە، كاتژمىرى لىنەبوو، ئەياس بەھۆكارى ھەولدانى بۆ قايلكردى
كەيوان تا نەيكوژىت، ئاگادارى كات نەمابوو. لەو چوار كاتژمىرەشى ھەيىبوو، تەنھا سى
خولەك مايەوھ. ئەياس ئەمەي زانى كاتىك كەيوان سەيرى مۆبايلەكەي كرد لەو كاتەي
پەيوەندىەكى لەناكاوى بۆھات. لەچاوەكانىەوھ بىھىوايىەكى ترسناكم دەبىنى، پىلۆھەكانى
لىكنا، جيا لە چاوەرۋانى بۆ كۆتايى ھىنان بە يارىەكە، چاوەرۋى مەرگى خۆي بوو.
چاوەكانى ھەر بەداخراوى مانەوھ، بۆ ساتىك واى زانى ھەمووش كۆتايى ھاتوھ. تا
بە زللەيەكى كەيوان بەھۆش خۆي ھاتەوھ. يەقەي گرت و پىي گۆت: "ئىستا دەتەوئىت
بخەويت يان خۆت وادەرخەيت لەھۆش خۆت چووى؟ ئىستا لە رىكەوتن دابووين، ھەي
گەمژە. پەراوئىكت بۆ دىنم، واژووى دەكەيت باشە، نايكەيت من بۆ زىندان، تۆش بۆ
جەھەنەم". ئەياس دووبارە گەرايەوھ نىوان پەراوى يادەوھريەكانى. تەواوى ياساكانى
ياريەكەي بىرھاتەوھ. لەكۆتا رىنمايىەكانى بلىنگۆكە كە سەبارەت بە كات قسەي دەكرد،
شتىكى گۆت: "نەيىنەك لە كاتەكەت دايە، لەكاتى خۆيدا دەيزانىت." بۆي دەچىت نەيىنەكە
ئەمە بىت، كاتىك رىكەوتن لەئارادا بىت، ياريەكە بەردەوامى پىبدرىت.

ئەياس بە زەردەخەنەيەكى كەم، لەچاوەكانى كەيوانى رۋانى و گۆتى: "باشە،
بەدلىيايىەوھ رازىم، چىت دەوئىت بەلام تۆش بەوھ رازى بە كە من لىت داوا دەكەم.
داوايەكى زۆر كەم، زۆر سادە". كەيوان ھەردوو دەستى لەيەقەي ئەياس گىركردبوو،
سەرى نزيكتر كردهوھ لەرۋوخسارى و پىي گۆت: "لەسەر ھەموو ئەو قىزەوونىەتەوھ،
ھىشتا داواكارىت ھەيە؟ بگرە ئەوھش داواكارىەكەت، تف".

ئەياس بەخۇششان بۇ دواوہ چوۋ. خۇي لە كەيوان دورخستەوہ، شانى لە دەمى نزيك كردهوہ تا پاكي بكاتەوہ. وەستا، سەيرى كەيوانى كردهوہ و گوتى: "باشە، قىبولمە، لەوانەيە ئەوہيان تۆلەي مندالەكەم بىت، لەيادى بكە. تاقە داواكارىم ئەوہيە، لىم ببورن، خۆت و باوكت. لە بەرامبەردا نەك ھەر خانوو و سەيارە، بەلىنى ئەوہشتان پىدەدەم ھەرگىز نەك لە ماركىتەكەتان، بەلكو لەو كۆلانەش نامىننەوہ". كەيوان يەقەي كراسى ئەياسى بەردا، دەستى راستى خستە ژىر چەناگەي و گوتى: "زۆرباشە، لەكۆتايدا ئەوہي من و باوكىشم دەمانەوېت، ون بوونى تۆيە. تۆ ھەم ون بىت، ھەم قەرەبوومان بكەيتەوہ، زۆر باش دەبىت. بەلام دووبارە بەو مەرچەي پەراوہكان واژۆ بكەيت. ئىستاش باوكم لەمالەوہيە، نامەوېت ئىرە چۆل بكەم بچم بىھىنم، ناشمەوېت تۆ ببەمە ئەوئ. راستتر بلىم، نامەوېت پووخسارى تۆ ببىننيتەوہ. ھەر لىرە خۆم لەشوېن ئەو كارەكە ئەنجام دەدەم". ئەياس نەيدەزانى ئاخۆ رازى بىت بەو مەرچە ياخوود نا، بەلام چارى دىكەي نەبوو. لەھەمان كاتدا چىتر نەيدەويست لەو قۇناغە بەردەوام بىت، تا دەھات زياتر لەكەيوان دەترسا. ھەناسەيەكى قوولئ ھەلمژى، لەگەل دانەوہي ھەناسەكە، گوتى: "زۆرباشە، رازىم، با ئەنجامى بدەين".

كەيوان ئەياسى ھەلساندەوہ، پشتى نا بەديوارەكەوہ. چەند پارچە نانېك لەوئ كەوتبوو، زياتر بە نانى شىرىنى دەچوو. كۆيكردەوہ و بەو نانە سوېندى خوارد: "سوېند دەخۆم بەم نىعمەتەي خودا بەئىمەي بەخشيووہ، خۆم و باوكم لەناخى دلمانەوہ لىت دەبوورن، بەو مەرچەي تۆ بەھىچ جورېك نەگەپىيتەوہ سەر كارە خراپەكانى پىشووئرت. تۆمان بوورى، برۆ بەدواي ژيانى خۆتەوہ". پرۆسەي لىبووردنەكە چەند خولەكىكى كەمى خاياند، دواي ئەوہ نۆرەي واژۆكردى چەند پەراوېك ھات.

که یوان به خیرایی خۆی گه یانده سهر میژی باوکی، قهله م و په پریکی سپی هیئا، چهند نووسینیکی له سهر نووسی زیاتر به دانپیدانان دهچوو: "من ئه یاس، له و ریکه و ته، له م کاتژمیږه. ئاماده م موولکه که م که خانوویکی دوو نهومیه، له گه ل ئۆتۆمبیله که م به که یوان ئیدریس ببه خشم. له کوتايشدا ئیمزا". که یوان بۆ ئه و مه به سته ده سته کانی ئه یاسی کرده وه. له هاتنه وهیدا ویستی بۆی بخوینیته وه چی له سهر نووسراوه. ئه یاس چاوه پری کاتی زیاتری نه ده کرد. به په له په راوه که ی له دهستی که یوان وهرگرت و ئیمزای کرد.

دواى دوا دلۆپه کانی حیره که له سهر په راوه که، سیسته مه که ئه و قوناغه ی کوتایی پیه ئیا.

چاوه کانی کرده وه، به پراکشاوی خۆی له ژووره سپیه که بینیه وه. ئه مجاره، جیاواز له جاری دووهم، چاوه پری بلندگو که ی نه کرد، تا بیته قسه. به گرجوگۆلیه وه هه لسا یه وه، خیرا خۆی گه یانده کلپه ره شه که. نه یه یشت هه ناسه یه کیش بداته وه. کلپه که ی بۆ لای چه پ سوړاند. به پراکردن پلیکانه کانی بری، خۆی گه یانده نهومی سییه م. له ویدا که میک چاوه پری کرد، سه یریکی کلپه ره شه که ی کرد و گوتی: "زۆر زه حمه تیم بینى، ته واوی هه موو ئه وانیه ی له ژیانمدا پیی ده نازیم له چهند خوله کیکی ئه م یاریه بوونه قوربانى. ناتوانم بى ده سته وت لیږه ده رچم، ده بیته سه رکه وتوو بىم." ئه مه ی گوت و بلندگو که له وه دا بوو رینماییه کان دووباره بکه ته وه، ئه یاس گوئی پینه دا. په لاماری کلپه که یدا، بۆ لای راست سوړاندی.

هه‌له‌ی سییه‌م

ئه‌یاس نه‌ک هه‌ر نه‌جوولانی ده‌ست و قاچی لی‌ی بوو به‌کیشه، ئه‌مجاره نه‌یده‌توانی چاوه‌کانیشی بکاته‌وه. هه‌ستی به‌هه‌موو شتیک ده‌کرد، ده‌یزانی له‌شوینیکه پشتی به‌دیواریکه‌وه‌یه، قاچه‌کانی له‌زه‌ویییه‌که درێژکردوه. بۆنیک‌ی یه‌کجار ناخۆشیش به‌ر لووتی گرتبوو. به‌لام هه‌شتا له‌هه‌موو ئه‌وانه تینه‌ده‌گه‌یشته، چونکه نه‌یده‌توانی چاوه‌کانی ب‌تروکینیت، نه‌یده‌توانی دیمه‌نه‌که به‌روونی ببینیت. بۆ تیگه‌یشته‌ن له‌وه‌ی له‌چ بارودۆخیک دایه، تاقه‌ رینگه‌رانه‌وه‌یه بۆ قوولایی بیرکردنه‌وه‌کانی. به‌شله‌ژاوی گوشه‌کانی یادگه‌ی دانه‌ دانه‌ی به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه. له‌هه‌ر یه‌کیکیان چه‌ند خوله‌کیکی پیده‌چوو تا به‌ته‌واوه‌تی د‌ل‌نیابیته‌وه ئاخۆ ئه‌م دیمه‌نه‌ی ده‌یبینیت هه‌مان دیمه‌نی خۆیه‌تی که له‌ ئیستادا تییکه‌وتوه، یاخوود یه‌کیکی دیکه‌یه له‌و زولم و سته‌مانه‌ی له‌ر‌ابر‌دوودا ئه‌نجامی داو‌ن. هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌یادگه‌یدا بوونی هه‌بوو، ئه‌و کاتانه‌ بوو که له‌ یانه‌ شه‌وانیه‌کان به‌خواردنه‌وه‌ی کحول به‌سه‌ری ده‌برد. هه‌چیان ئه‌و دۆخه‌ی ئه‌ویان نه‌بوو. له‌ ته‌واوی دیمه‌نه‌کان ئه‌یاس شیوازیکی دیکه‌ی هه‌بوو: "له‌یه‌کیکیان له‌سه‌ر پینیه‌کانی وه‌ستابوو، به‌ده‌ستی راستی خواردنه‌وه‌یه‌کی له‌ده‌ست بوو، به‌ده‌ستی چه‌پی جگه‌ره‌یه‌ک. دیمه‌نه‌کانی دیکه‌ش به‌هه‌مان شیوه‌ دووباره‌". شیکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له‌چ بارودۆخیک دایه، بۆ ئه‌یاس به‌قه‌د سه‌رکه‌وتن به‌چیا‌ی ئه‌ق‌ریست پر‌بوو له‌زه‌حمه‌تی. به‌لام هه‌شتا کۆلی نه‌دا. هه‌موو دیمه‌نه‌ دووباره‌کانی یادگه‌ی ر‌یک‌خسته‌وه، له‌پال یه‌کی دانان، دووباره‌ سه‌یری دانه‌ به‌دانه‌ی کرده‌وه. ته‌واوی دیمه‌نه‌کان به‌ئ‌راسته‌ی خواردنه‌وه‌ی کحول ده‌ر‌پ‌و‌یشته‌ن، ئه‌و بۆنه‌شی به‌ر لووتی گرتبوو ئه‌وه‌ی بۆ پشت‌راست کرده‌وه.

قرپه يهك له دهميه وه درچوو. ئه وهش وهك به ئاگاهينه ره وه يهك بوو، چاوه كانى ئه وى كرده وه. به هيمنى سهيرى دهوروبه رى خوى كرد. زانى له حاله تى بيهوشى دابوو به وى كيشانى ماددهى هوشبهر و خواردنه وهى كحول. به پيكه نينيكي به رن، كه وته جنيودان: "هه ي دايك ح... واده زانيت چيده كه يت، ئه قليه ت تهسك كردو وه ته وه، به و راده يه ي بمخه يته بارودوخيكى له مشيوه يه، به جوريك نه فره تيه كي لى نه بيت پيى بليم ليم ببوو رييت. له ژووره كه م، له پال مه ي خواردنه وه و كيشانى ماددهى هوشبهر، بوچيبيى؟؟؟"

به وى ته نهايه كه ي له ژووره كه يدا و ئه وهشى نه يده زانى چى بكات، هيواش هيواش ده ترسا، دهنگى نزم كرده وه و به رده وام بوو له قسه كردن: "ئىستا ده بيت چى بكه م، ده ست و قاچم چون بكه مه وه، سيسته ميكي ته نراو به گه مژه يى، ده بيت داواى لىبووردن له ماددهى هوشبهر بكه م كه ده يكيشم؟ ياخوود ئه و خواردنه وه يه؟ ميشكتان هه يه؟ ئه و ياريه بيمانا يه راگرن، مروفيك لي ره نيه."

له پر وه ستا، پيوستى به خوړي كخسته نه وه يهك بوو. هه ناسه يه كي قوولى هه لمژى و دايه وه. زياتر له ژووره كه وردبوويه وه. به گشتى پيكه اتبوو له: "كورسى و ميژيك له ناوه راستدا. سه ر ميژه كه ش، ته پله كي جگه ره، پاكه تى جگه ره، كاترميژيكي بچووك، موباييله كه ي و لاپتوپيكي و چه ند كاسيتيكي سيدى له سه ربوو. چه ند وي نه يه كيش به ديواره كه هه لواسرا بوون، يه كيان له گه ل خانزاد، دووانيش له گه ل دايكى. به گشتى ژووريكي ساده بوو، كه مترين كه لووپه لى لى بوو. هيج له وانه ش هوكارىكي نه دا به دهسته وه، جگه له و ماددهى هوشبهر و خواردنه وه يه لى له پاليدا دانراوه."

ئه و كاته شى چاوه كانى كرده وه، يه كه م شت بينى كاترميژه كه ي سه ر ميژه كه بوو. لىي راما و بينى، دوازه ي نيوه پرويه. له و كاته وه سى كاترميژ تپيه ريووه، به ته واوى له هه ولدابوو بو شيكرده وهى ئه وهى له چ بارودوخيك دايه، ريگاي بيركرده وه و وردبوونه وهى به كار هيناوه. دواجار بيهيوابوو، چاوه كانى داخست و به يندهنگى مايه وه.

بەنيەتى بىرکردنەو چاوەکانى داخست، ھىندەى نەبرد نغروى خەويكى قوول بوو. دواى تىپەپىنى ماوەيەك، بەھىمنى چاوەکانى کرانەو، يەكەم شت لىي رۋانى، کاتژمىرى سەر مېزەكە بوو. بە بىنىنى رۋوخسارى زەرد ھەلگەرا. بەدەنگىكى شىۋە كروزانەو گوتى: "چوار کاتژمىر بەچى رۋىشت! تەنھا كەمىك خەوتم، باشە ئەو بۆن بۆگەنيووە چىيە! خۆ ھەر بەو ھۆكارە گىژ بووم و خەوم لىكەوت. گروە دەكەم ئەو ھى تىپىدام، گەمزانەترىن بەشى ژيانمە. بەلەين دەدەم لىرە رزگارم بىت يەكەم كار ئەنجامى بدەم، فرىدانى ئەو ھەموو پىسيەى ژوورەكەم بىت، بۆ ھەتا ھەتايە لىيان رزگارم."

"بۆ ھەتا ھەتايە لىيان رزگارم." ئەمەى گوت و دەست و قاچى کرانەو، ئازاد بوو. پىر بەدەنگى پىدەكەنى، لەژوورەكە تاق و تەنھا وەكوو مندالىكى دلخۆش ھەلدەپەرى. يەك کاتژمىرى رىكى بەو دلخۆشەى بەخشى، بەدەم دروشمى: "كەس ناتوانىت بىباتەو، من نەبىت." ھەلدەپەرى و ھەلدەپەرى. لەپىر وەستا، خۆى رىكخستەو، لەسەر كورسەكە دانىشت و ھەردوو قولى لەسەر مېزەكە گىركرد. بەدەستى راستى چەناگەى دەخوراند، نىنۆكى لە وردە زىبەكە دەچەقاند، تالە مووى لاوازی لەریشى دەردىنا. ئەم كارانەى بەدەم بىرکردنەو ھەيەكى قوول ئەنجام دەدا. بىرى دەكردەو لەگەل ئەو ھشدا قسەى لەگەل خۆى دەكرد: "زۆرباشە ئەياس، ئەو ھى پىويستە داواى لىبووردنى لىبكرىت مروڤىكى دىكە نىيە، بەلكو خودى خۆتى، بىيە كەسى لى نىيە جگە لەخۆت. لەو باورەشدا نىم، بگەمە پلەى گەمزاىەتەكى ھىندە بەرز داواى لىبووردن لە كورسى و مېز و دىوار بكەم، ياخوود ئەو ماددە قىزەوونانە."

"بەلام، شتىك ھەيە پىويستە لىي تىبگەم. کرانەو ھى دەست و قاچم لەمالى خانزاد بەداواى لىبووردنىكى لەناكاو بوو، کرانەو ھەيە ماركىتى ئىدرىس بەشەقىكى كورەكەى بوو. ھەموو کرانەو ھەكەنىش پەيوەندىدار بوو بە كىشەكە. بەلام لىرە كۆمەلىك قسەم كرد، چۆن بزانم کرانەو ھەكە بەھوى كام وشەيە بوو."

بەردەوام بوو لە قسەکردن لەگەڵ خۆی، بە دەستی راستی شەقیکی لە تەپڵەکی جگەرەکه هەڵدا و فرییدا سەر زەویەکه و بە تورپییەوه گوتی: "پێویست بە شلەژان ناکات، ھۆشی خۆت بینەوه و بیر لە وشەکانت بکەوه. وشەکان، باشە چیم گوت، سەرەتا چوار کاتژمێر، دواتر ئەوەی لە کەللەیی دام بۆنی بۆگەنیووەکه بوو، بە ھۆییەوه خەوتبووم. لێرەدا چوار کاتژمێرەکه مانای تیپەپینی کاتەکهەم دەدات، بۆن بۆگەنیووەکەش کحول و ماددەیی ھۆشبەرەکه. بەلێ بەلێ بەلێ دۆزیمەوه، ئە یاس دۆزیتەوه ھەیی بی ئەقل، توانیت بیدۆزیتەوه." گریانێ خۆشی لە چاوەکانی نەدەووەستا، خەلکی دلخۆش بیت ستایشی خۆی دەکات، ئە یاس سووکایەتی بەخۆی دەکرد. ھەموو ئەوانەش بە ھۆکاری دۆزینەوێ دەستیان بە سەرکەوتنی ئەم قوناغە بوو.

ئە یاس: "زۆر باشە، لەو کاتەیی نەمدەتوانی بجوولیم، تەواوی بیرکردنەوێکانم ئەو رۆژانەیی نیشان دەدا کە لەگەڵ ئەم پیسییەدا ژیاوم و دلم پێی خۆش بوو. لە کاتیکیدا ھەر ئەو دلخۆشیە کاتیە تەواوی ژیانمی بە ئاراستەیی وێرانبوون برد. زۆر باش دیتەوه یادم دە سال پێش ئێستا، لەگەڵ چەند کەسیک کە پێموابوو خەمخۆری ژیانمن، تیکەلێ ئەو خراپییە بووم. راستە لە رابردوودا ھەلەیی زۆرم ھەبوون، بەلام گەورەترینیان دواي دەستپیکردنم بە ماددەیی ھۆشبەر و خواردنەوێ کحول بوو. چ بوونەوێکی قیزەوێ ئە یاس، ھەتا ئەو شەو شەو لە خانزادە دا! پێش ئەو کات لە یانەیی شەوانیەکان بە دەم خواردنەوه لەگەڵ کچانی دیکە راتدەبوارد. ئەو رۆژەشی دایکت فرییدا دەرەوه بەو ھۆکارە بوو، تۆی لە سەر ماددەیی ھۆشبەر بینیبوو. ھیشتاش لێگەرایی، بەلام کاتیکی دەستی بە ئامۆژگاری کردن کرد، بە زەبییت نەبوو دەرت کردە دەرەوه. تفف لە رۆوی پیست ئە یاس، رقم لەخۆمە! چۆن تەواوی کاتەکه ھەستم بەو نەکردووە لەگەڵ چ پیسییەکا ژیانم کردووە؟ ئەوێ دەبوویە ھۆی وێرانکردنی ژیانم، دووبارە بە گرنگیەوه دەمخواردووە، دەمکیشایەوه بەس بۆ خاتری کەمیک دلخۆشی کاتی؟ بەر نەفرەتی خودا کەوێ ئە یاس!"

سەرەتا مېز و كورسىيەكەى راست كردهو، ھېنايەو شويىن خۆى. تەواوى پېداويستىيەكانى دىكەى دانە دانە لەجىگاي خۆى دانايەو. ئاخىر شت داينا، پاكەتى جگەرەكە بوو. پېش دانانەو، جگەرەيەكى لى دەرھىنا و بەدەميەو كىرد. تەنيا بۆ سەر دەمى بردى، نەك بىيەويىت بىكىشىت. لەكاتىكدا بەليوى يارى بە جگەرەكە دەكرى، پرووى سووراند بە ئاراستەى ويىنەكانى سەر ديوار چوو، لە سەيركردنى ويىنەيەكى خۆى و خانزاد، پۆچوو. ويىنەكە ھى سەردەمى مارەبىنەكەيان بوو، ئەو پۆژە بەشيۆيەكى سادە لەمالەو، خويان پۆژىكى تەواو نايابيان بەپىكردبوو. دلخۆشى سەر پرووخسارى ھەردووكيان وەك خۆر دەدرەوشايەو، ھەر ئەو پىكەنين و دلخۆشى تەواوى سەرنج و ھۆش و بىرى ئەياسى بۆ لاي خۆى راكىشا. چەند زياتر سەيرى ويىنەكەى دەكرى، بىرۆكەى ئەو، لەخۆى ببوورىت لەمىشكىدا زياتر گەشەى دەكرى.

بەدەستى راستى ويىنەكەى لەقەد ديوارەكە كردهو، بەدەستى چەپى دەستى بە ويىنەكەدا دەھىنا. راستىر بلىم دەستى لەرووخسارى خانزاد دەدا، دلخۆشەك خۆى خزانە دليەو، بەخۆى گوت: "باشە، بۆچى دەبىت دواى تىپەپىنى ئەو ماو زۆر، ئىستا ھەستى خوشەويستىم بۆ ئەو دروست بىت؟ ھەستى ئاشق بوون. دەلى تازە ھەرزەكارىكم بەنىگاي كچىك سەرمەست دەبم. مەوۆ چەندە سەيرە، كەمىك پېش ئىستا بىريارى مردنى خۆم دەركرى، ئىستاش بۆ بىننەو، ئەم خانمە، ئامادەم لەم ھەلەيەم خوش بىم."

لەو بىرکردنەوانە دابوو، ويىنەكەى لەدەست كەوتە سەر زەويەكە و شكا. لە ليكدانەو، پارچە شكاوكان و گەياندنەويان بە يەكترى، دلخۆشەكى يەكجار زۆر سەرتاپاي ئەياسى گرتەو. ئەو ھەستەى بۆ دروست بوو كە يەكەم جار خانزادى بىنى. ئىوارەيەكى ئاسمان نارنجى لەكۆلانى پشت مالى خويان، لەكاتى پىاسەكردن ئەوى بىنى. يەكەم نىگا ئەشقىكى گەرەى لەدلى خانزاد و خوشەويستىيەكى كەمى لەدلى ئەياسدا دروست كرى. بەلام جياواز لەئەو كات، ئىستا ئەو ئەشقە گەرە خزاو، تە ھەموو جەستەى ئەياس، ھەموو ھەبوونى ئەوى گرتەو.

ئەياس، بەردەوام بوو لە وپنەکردن: "نا نەخیر، پیموانیە ئیستا بمەوێت بمرم، لەخۆم خوش دەبم. بەلێن بیت دەستبەرداری ئەم ماددە قیزەونە بم بۆ هەتا هەتایە، چیتەر نابیت کاریکی دیکە ی گەمژانە ئەنجام دەم، چیتەر نابیت ھۆکاریک بمینیتهوێ ژیانی خیزانیمی پێ لەناو بجیت. خانزاد منی خوش دەوێت، گەمژە گەمژە چەندین ساڵە درک بەو هەستە ناکەم، ئاخر بوونی کەسیک لەم ژیانە پڕ ناپەرەحتیەدا خوشی بویت، لای گرنگ بیت، ھەموو ھەولێک بدات بۆ باش بوونت. کەم نییە، بەنرخە. منیش دەبیت پیزی ئەو نرخە بگرم، نابیت بمرم. دەبیت بژیم، ئیمە مندالیکمان ھەیە، ئەوین مندالیک لە ھەردوو کمانە. دەبیت لەسایەیی ئیمەوێ پێ بگات، نەک کەسانی دیکە، ئەوێم قبول نییە".

بەبینینی لەم حالەتەیدا، وات دادەنا کەسیکت بینوێ نەخوشی دەرونی ھەبیت. بەمشوێ ھە سێ کاتژمیری پێک لەبەرخوێ ھە قسە ی لەگەڵ خۆی دەکرد، تا دەستی چەپی لە شوشە یەکی وینە شکاوێ کە چەقی و ھاواری کرد: "ئەیا ھاواررر، نامەوێت بمرم". بەخیرایی پووی بۆ پشتموێ خۆی سوورپاند، پەلاماری کاتژمیرەکی دا و بینی، تەنیا نیو کاتژمیر ماوێ. بەپەلە پەل ھەموو پیسیەکانی لە فەرشەکە لوولدا و بەجیا لە گۆشە یەکی ژوورەکە داینا. دوو ھەنگاو بەرامبەر کورسی و میزەکە لەسەر ھەردوو ئەژنۆی دانیشت، چاوێکانی داخست و دەستی کردوێ بە قسەکردن: "دانی پێدا دەنیم، تەواوی خراپەکانم سەرچاوێکە ی بۆ ئەم پیسیە دەگەریتەوێ، بەلێن بیت بەوێ دروستی کردووم. ھەرگیز بە خەیاڵیش نەگەریتەوێ سەر کیشان و خواردنەوێ ئەم دوو ویرانکەرە. لە تەواوی ئەو گەمژایەتیانەم دەبوورم، بۆ خاتری خانزاد، بۆ خاتری مندالە کەمان. بۆ خاتری بەیانەکی پوونتەر، پوژیکی جوانتر، شەوێکی گەشتەر".

دوا ی ھاتنەدەرەوێ دوا وشەکان لەدەمی ئەياس، سیستەمەکە کۆتایی بەم قوناغەش ھینا.

هیشتا چاوی نه کرابوونه وه، چەند وشەیه ک لە دەمیە وه دەردەچوو. هەمان ئەو قسانە بوون کە لە ژوورەکە ی خۆیدا لە دوا ساتەکانی چارەسەرکردنی هەلە ی سییەم وه ک دانپیدانان درکاندنی. ئیستاش لە هەمان ئەو بالەخانە پینچ نهۆمیە ژوور سپیانە بی ئاگیانە هەمان قسە دووبارە دەکاتە وه: "پۆژیکی پوونتەر، شەویکی گەشتەر" لە قورگیە وه هەستی بە خورانیکی زۆر کرد، کۆخەیه کی وشکی بۆ دروست کرد. ئەویش وایکرد بە ئاگاهاتنە وه ی ئەمجارە ی بە نارەحەتی دەستی بکات. چەند خولەکی ک کۆخەیه کی وشک خەریک بوو قورگی پارچە پارچە بکات.

لە بلندگۆکە وه پینمایي دووبارە دەستی پیکردە وه، وشە دووبارە کان هیندە ی تر ئە یاسی سەغلەت کرد. لە پر، لە سەقفەکە وه دەرچەیه ک بوویە وه. دەبەیه ک ئاویان بۆ فریدایە ژوورە وه. لە گەل خواردنە وه ی ئاوە کە هیواش هیواش کۆخە وشکە کە ی نه ما. دەبە ی ئاوە کە ی خستە گیرفانیە وه، هەردوو دەستی خستە سەر هەردوو گوپی، هاواری کرد: "بەسە، بەس، پینمایيە کانت دووبارەن، ئازار بەدوای ئازارتان دەرخوارد داوم، هەرنەبیت ئەمەم لە گەل مە کەن". لە بلندگۆکە وه: "زۆر باشە ئە یاس، پینمایيە کان ئە وه ستینین، نه خیر، بەتەواوەتی قسە کردنە کە مان دە وه ستینم. چیتەر شتیکم نابیت پیت بلیم، تەنیا دوو نهۆمت ماوه. ئیستا لە نهۆمیکیانیت، بەم جۆرە لیڤه هاوشیوہ ی سی نهۆمە کە ی دیکە سەرکەوتووبیت، تەنھا یە ک نهۆمت دەمینیت. گەر بتەویت، سەرکەوتنت نزیکە، ئە گینا، دیداری داها توومان بۆ پووح کیشانت دەبیت".

ئە یاس، بەسەری نیشانە ی رازی بوونی بۆ لە قاند. هەنگاوێک بۆ پیشە وه چوو، کلیلە رەشە کە ی بۆ لای چەپ هەلسووړاند، بەنیەتی ئە وه ی بچیتە نهۆمی چوارەم. بەلام بۆی نه سووړا. کەمیک شلەژا، پەستانی زیاتری لیکرد هیشتا هەر نه سووړا. هیمن بوو وه و بە پیکەنینه وه گوتی: "ئەم بلندگۆ بەرازه خو گوتی ئیستا لە نهۆمیکیانیت، واتە ریک لە نهۆمی چوارەم، دیارە ئیتەر پیویست ناکات لە پلیکانە کانە وه بیمە خوارە وه. زۆر باشە، با بزانی لیرە چیمان هەیه. با دەستی بکەین".

ههلهى چوارهم

وهك بلى له سهرتاوه لهوى بووبىت، ههر بهپوه، خه يالىكى قول چاوهكانى ئهوى له سهر ژوورىك وهستاندبوو. دهرگاي ژوورهكه بهلارى نيوه كرابوويه وه، نيوهكهى ديكهش زياتر بهرهو داخستن دهچوو. پيكه نينيك بهر گوئى كهوت، به وهش ئاگايى بو گهرايه وه. ئيتير راهاتبوو، نه يدهتوانى به هيچ شتيك و ديمه نيك بكه ويته حاله تى شوك بوون. تا ئه و كاته له مه دلنيا بوو كه بوى روون بوويه وه ئه وهى پيده كه نيت، هه مان ئه و به پيو به ريه پيش پازده سال له قوتابخانه ئاماده بيه كه يدا ريزيكى زورى ليند گرت، به هوكارى ئه وهى له گه ل باوكيدا هاوړيى نزيكى يه كتر بوون. بو دلنيا بوون له وهى ئه مجاره گه راوه ته وه ته مه نى حه قده سالى، چاوهكانى زهق كرده وه، روانيه ئه و پارچه داره بچوو كهى سهر ميژه كه، به هه لكه ندر اووى ناوى به پيو به رى له سهر نووسراوه. "ئه سكه ندر مه جيد" ناوه كهى بينى، دلنيا بوويه وه. نه يده زانى به م گه رانه وهيه، دلخوش بيت يان هوړ هوړ بگريت. دلخوشيه ك بو ته مه نيكى پر له شادى، ياخود بگرى بو ئه و ههلهيهى له و ساله دا، له و قوتابخانه يه ئه نجاميدا.

له و بير كردنه وانه دابوو، قوتابيه كى بالا به رزى چوارشانه، به خيرايى به رهو رووى هات. چهند كتيبيكى له دهست بوو، به په له بوو بو ژوورى ماموستايان. ده ميك سه يري لاپه رهى يه كى له كتيبه كانى ده كرد، ده مى سه يري پيشه وهى خوى. به م هوويه وه نه يتوانى ئه ياس ببينيت. شانى راستى بهر شانى چه پى ئه ياس كهوت. ئه م به ريه ككه وتنه بير كردنه وه كانى ئه ياسى بچراند. چون بال بگريت به رهو ئاسمان، بير كردنه وه كانى به مجوره باليگرت. به رهو چهند خوله كيكي پيشتر گه رايه وه. ئه ياس، ئه مجاره يان ته نيا ده يتوانى سه ير بكات، ديمه نى ئه م چهند خوله كهى پيشترى وهك فيلميك بو ليدر ايه وه.

له سهر كورسيه كي دارين دانىشتووه، ميژه كه شى به هه مان شيوه دارين بوو. به هيمنيه وه سهيري دهو روبه ري خوځى ده كرد. نزيك سى بو چل قوتابى وهك خوځى له هه مان جلدا ده بينى. يهك دوو خولهك تيپه ري، زهنگيك به دهنگيكي بهرز ليدرا. هيندهى نه برد ماموستاي وانهى ئابوورى هاته ژووره وه.

ئەياس وهك روحيك، به سهر جهستهى شه پرانگيزى خوځى وه ستابوو. ئاگادارى ههر قسه و جوولهيه كي بوو، نه شيده توانى هيچ ريگريه كي هه بيت. ته نيا دهيتوانى به بينهنگى سهيري رووداو ههكان بكات. ماموستاي ئابوورى، ناوى گهيلان بوو، قوتابيهكان بهو هوكارهى وانهكهيان لا وشك و سهخت بوو، كهيفيان له گهل ماموستاي بابه تيش نه ده هاته وه. ئەياس، ئەوهى له بن گوڤى هه موويان وتبوو. كاتيك هاته ژووره وه، كهس پي نه ليت ماموستا، له شوين ئەوه ههر به "گهله" بانگى بكه. گوايه ماموستايهكان زور گرنگى به سنوور ده دن، هه ميشه ده لين ماموستا ماموستايه، ده بيت ري زي لى بگيريت، نه وهك ناو و ناتورهى لى بنين. گهيلان، زور به وه تيك ده چوو پي بلين گهله، ئەويش وهك ماموستاكانى ديكه هاوړابوو، نه يده توانى قبوولى ئەوهى هه بيت سنوورهكان له گهل ماموستادا ببه زيندرين. به لام هه موو ئەوانه بو ئەياس برىتى بوو له گالتهيه كي كوميدى. ئەوهى نه دهكرا به رامبه ر كه سيكي به دره وشتيش بكرىت، ئەياس به رامبه ر ئەو ماموستايه ئەنجامى ده دا. چهن جاريك له سهر كورسيه كهى بنىشتى داده نا، ئيتر هيندهى دانىشت. ماموستا گهيلان ده بوويه ئەكته ريكي سيړك، له و كاته دا توړه بوونه كه شى هوڤيه كي ديكه بوو بو پيكه نينى قوتابيهكان.

ئەياس، وهك ههر جاريكي ديكه ئەمړوش به نياز ه كه تنيك بنىته وه. له گهل به ژوور كه وتنى ماموستا، به دهنگيكي بهرز گوتى: "گهله ش هات، ئىستا ده توانين زياتر پيكه نين." ماموستا وهك ههر جاريكي ديكه گوڤى پينه دا، خه ريكي كردنه وهى جانتا كهى بوو. كتيب، قه له م، ده فته ري تيبينى، هه موو ئەوانهى به دواى يهك له جانتا كهى ده رهينا و له سهر ميژه كهى داينا.

له کاتی نووسینی به رواری پوژدهکه، ئه یاس هه لسا یه وه، به تونه دهنگیکی نزم چۆن به گویی که سیکدا بچرپینی هاته گۆو و گوتی: "گه له، گه له، گه له. دهزانن هاوړپیان شه ش ساله ماموستا ژيانی خیزانداری پیکهیناوه، که چی مندالی نابیت، دکتوره کان دهلین خه تاکه له هه ردو وکیانه. به لام وای نابینم وایت." به پیکه نینه وه دهنگی به رز کرده وه: "ماموستا گه یلان تو چی دهلیت؟ پیتوایه نه زوک بیت؟" گه یلان، هه ر خه ریکی نووسینی بابه ته سه ره تاییه کانی بوو، به رواری، ناوی وانه، ژماره ی وانه. خو ی له قسه کانی ئه یاس دهشارده وه، بو دوور بوون له به لا و گفتوگویه ک شه ر بنیته وه. ئه یاس یش دهیویست هاوار بکات، به خو ی بلیت بووه ستیت، ئه وه له یه ده بیته سه رچاوه ی سه ره کی دروستبوونی دهیان هه له ی دیکه له رابردوو. ده کری ناوی بنین یه که م، یان سه ره تایه ترین هه له.

نه ده وه ستا، هه رکه زانی به مجوره نه ی توانی ده ماری ماموستا گه یلان بگریت، له میشکیدا بابه تگه لیکی دیکه ی دروستکرد، کردنیه چه ند دیړیک له ده میدا فرییدانه ده ری و بوون به ده ستپیکی یه که م هه له له ژیانیدا. ئه یاس، دوا ی پیکه نینه که ی که میک وه ستا، بیرکردنه وه کانی ریکخسته وه. به ره و پرو ی ماموستا چوو و گوتی: "چی سه باره ت به دایکت؟ ئه ری وایه دهلین ره دوو که وتوو؟ ئیوه ی جیهیشتوو؟" ئه مه ی گوتوو ریک له پشت ماموستا وه ستا، بنیشتیکی له گیرفان ده رهینا، سه ره تا خسته ده می، سی چوار جار له ناو ده می هینا و بردی، ئینجا خسته سه ر سه ری ماموستا و پیی گوت: "دایک سوژان..." قسه که ی ته واو نه کرد، ماموستا پرو ی سووړاند، له به رچاوی ته واوی قوتابیان هه تا له توانیدا هه بوو به زلله یه ک پرومه تی راستی ئه یاسی سووړ کرده وه.

هیشتا دهستی له سهر پوومه تی بوو، دهستی چه پیشی خسته سهر پوومه ته که ی تری. له پووخساری نزیکتر بوویه وه و پیی گوت: "هر گه مژدیه کیت، پیتوایه چی ده که ی و چی ده لی؟ ژیا نی من به هر جوریک بیت چی په یوه ندیه کی به تو هه یه؟ خو پریایه تیه کانت به ره دهره وه ی دهره وه قوتابخانه، لیږده دا سنووره کانم مه به زینه. بو دوا جار پیت ده لیم، گهر خوت چاک نه که یت، ناچارم ده که یت خوم چاکت بکه م". دهستی راستی خسته وه ناو سهری، به دوو په نجه بنیشته که ی دهره ینا و خسته وه ده می ئه یاس. زلله یه کی دیکه شی به هه مان هیزه وه تی سهره واند و پیی گوت: "زلله ی یه که میان بو دهمدریژه که ت بوو، دوو همیشیان به هو ی بنیشته که بوو، ئیستاش ئه گهر ده ته ویت زلله ی ترت پینه که ویت، بکه ریوه شوینه که ت. به بیده نگ دابنیشه و رهفتارگه لیکم به رامبه ر مه که، کاردانه وه کانم به رامبه رت خراپ بن."

ئه یاس، کاریگه ریه کی نه ری نی گهره ی له سهر به جیما، بیرکردنه وه کانی به جوریک ی مه ترسیدار به لاریدا چوون. سهری بلند ده کرد، وایده زانی هه موو چاوه کان بو ئه و دروانن، دانی به هه له ی خو ی نه دنا، هیشتا هر پیی وابوو خه تاباریک هه بیت ماموستا که یه نه ک خودی خو ی. ته وای وانه که ئاگای له ماموستا نه بوو، خه یالی لای پلانیکی شه یتانی بوو تا ببیته هو کاریک ماموستا گه یلان له قوتابخانه به دهرکردن بدات. بیرکردنه وه کانی هینده چر بوو، ئاگاداری هیچ شتیکی دهوروبه ر نه مابوو. زهنگی ته وایوونی وانه که لیدرا، ماموستا گه یلان به ره و ژووری ماموستایان شو ربوویه وه. ئه یاس یش هه لسا به بلاوکردنه وه ی ئه و بیروکه شه یتانیه ی هاتوته میشکیه وه. سهره تا پیویست بوو له و ژووره ی تییدایه بیته دهره وه، به سه یرکردنه کانیا ن زور تیکده چوو، وایده زانی هه موویان دوو ژمنی ئه ون. خو ی له نهومی سییه م بوو، به خیرایی به پریکه وت بو نهومی یه که می قوتابخانه که. له ویدا پوله کانی یه کی به ره تی تا شه شی لییه، له پولی سییه م ماموستا گه یلان وانه ی به ها کومه لایه تیه کان ده لیته وه.

چوہ یه کیک له پۆلهکان، ههلبژاردنی ئه و پۆلهش بههۆکاری ئه وه بوو تهواوی قوتابیهکان لهپرووی ته مه ن زۆر بچووکن. ئه وهش رینگا خۆشکه ر بوو بۆ دروستکردنی سیناریویهک بۆ ئه وهی بپیته هۆی ده رکردنی مامۆستا گه یلان له قوتابخانه. سی قوتابی ههلبژارد له رهگهزی نیڕ، بچووک هه م لهپرووی بالا، هه م ته مه ن. بهلام زۆر جوان و بهرچاو. لیانی پرسی ئاخۆ مامۆستا گه یلان ده ناسن، له وهلامدا ته نها سه ریان به ئاماژهی به لێ لهقاند. سه رهتا به لینی ئه وهی پێیادا گه ر هه ر شتیکی بویت بۆی ئه نجام بهن، بیانات بۆ مارکیتهی قوتابخانه تا ئه وهی چه زی لیده که ن بیکرن و بیخۆن. ئه وانیش به م داوایه شاگهشکه بوون، هه ر زوو پازی بوون. له دوايشدا پێیانی گوت، هه رشتیکمان کرد به تهواوهتی نهینی ده مینیتته وه. بۆ ئه وهش هه موو رۆژیک ده تانبه م بۆ مارکیتهی قوتابخانه به دلی خۆتان چیتان ویست بیخۆن و بیخۆنه وه. ئه وانیش ره زامه ندی خۆیان نیشاندا. ئه یاس، پێیانی گوت: "که میکی دیکه مامۆستا ئه سکه نده ر دیت، هه ندیک پرسیارتان لیده کات، هه رچی لیتانی پرسی ته نیا به وهلامی به لێ وهلامی بده نه وه. ئه وهشم بۆ بکه ن، رووخسارتان ته واو گریانای ده رخن، بیخه نه حاله تیک وادیاریت که سیك لیتانی دابیت. به مجۆره ئیوه ده بنه براوهی ئه وهی پیم گوتن". ره وان یه کیک بوو له وان، قژیکی ره شی پر، چاویکی گه وره، رووخساریکی سپی و ناسک. به قسه هات و گوتی: "باشه مامه، ئه وهی گوتت ئاوا ده کهین، به لام تۆ دوا یی ده مانبه یه مارکیته که وایه؟" ئه یاس به پیکه نینه وه: "به لێ مامه، ده تانبه م بیخه مبن".

پیش چوونه لای به پۆبه ر، ته واو خۆی وا نیشان ده دا شتیکی زۆر گرنگی زانیووه، رووخساری زۆر په شوکا و ده رخست، به جۆریک هه رکه س بینیبای ده یگوت رووداویکی گه وره ی بینووه، به مجۆره توشی سه دمه ی ده رونی بووه. به خیرایی رایکرده ژووری به پۆبه ر، له ناوه راستی ژووره که دا که وته سه ر ئه ژنۆ، هه ناسه ی بۆ نه دده را، له رزینیکی هینایه خۆ، ددانه کانی به ریه کدی ده که وتنه وه، خۆ گه ر مه رگی باوکی خۆی بینیا به مشیوازه ی لینه ده هات.

به دهنگي پچر پچر كه وته قسه كردن: "ممم... اموستا، گ... يلااان". به پيوبهر قه له ميكي تيگرت و پي گوت: "ئەري تۆ بۆچی وادهكەي، وهك مرف قسه بكه". ئنجا دهنگي ساف كردهوه، تهواويكرد: "به چاويكي دهستريژيكرانه سهيري قوتابيان دهكات، به تايبه تي ئهوانه ي ته مه نيان مندا له، يا خود رهنگ و پويان جوان و بهرچاوه. له ماوه كاني رابردوو دهستي بۆ سي قوتابيش بردهوه، دهتوانن خوتان قسه له گه له مندا له كاندا بكن". ئه سكه ندر له شوييني خوي وشك بوو، يهك وشه ي بۆ نه وترا، له وه ي زياتر بليت: "گه يلان، ئه و ماموستا به ريز و گه وره يه؟ درويه درۆ". ئه ياس هاته وه گۆ: "نيواني درۆ و راستي شتيك هه يه به ناوي به لگه، دهتوانيت به پرسيار كردن له و سي مندا له ته واوي راستيه كانت بۆ ئاشكراييت". ئه سكه ندر ته واو شله ژا، به خيرا ي هه لسا يه وه، دهستي چه پي ئه ياسي گرت و را يكي شا بۆ نهومي يه كه م. ئه ياس به دهستي راستي ژووري مندا له كاني نيشاندا. دواي چه ند هه نگاويك گه يشتنه پيش ده رگاي پوله كه.

كه ميكي مابوو بۆ زهنگي چوونه ژووره وه. به هيمنيه وه هه نگاويان دنا بۆ ناوه وه ي پوله كه. له گوشه يه كي ژووره كه وه ستان، قوتابيانيش به بينيني به پيوبهر ترسيكيان لي نيشت، هه ر يه كه يان به ره و شوييني خوي چوويه وه. له نيوان خوياندا به دهنگيكي نزم كه وتنه قسه كردن، هه ريه كه و به جو ريك هاتني به پيوبه ري راڤه ده كرد. دهنگه دهنگه كه رپو له زياد بوون بوو، تا ئه و كاته ي ئه سكه ندر دهستي راستي كي شا به ده رگا كه، به هوي دهنگه كه وه بيدهنگي ته واوي ژووره كه ي گرته وه. ئه ياس دوو ههنگاو هاته پيشه وه، سه ره تا ويستي به دهنگيكي به رز بانگي يه كيك له و سي قوتابيه بكات كه پيشتر قسه ي له گه له كردبوون له سه ر باب ته كه. به پيوبهر هه ر زوو به مه ي زاني، پيش ئه ياس كه وته وه. به تونه دهنگيكي نزم، به شيوازيكي هاو ريانه گوتي: "زورباشه ئازيزه كانم، وادياره كي شه يه كي بچوو كمان هه يه. پيوسته له گه له سي له ئيوه چاره سه ري بكه ين. سي كه ستان كه به راستي متمانه مان پيتان هه يه، كاري گه وره و سه رنجراكي ش ئه نجام بدن".

ههردوو دهستی لهیهکتر گیرکرد، زهردهخه نهیهکی بچووکى ساختهى خسته سهر لیوهکانى و قسهکانى تهواوکرد: "ئهو سى کهسهش له لایه ن کاک ئه یاس هه لده بژیردرین. ئه ویش قوتابى قوتابخانه که مانه، له نهۆمى سییه ممه، به شى ئاماده یی". ئه یاس سى قوتابیه که ی به مشیوازه هه لبژارد: "کاکه رهوان، کاکه ئه ژى، کاکه ئه لوه ند، ئیوه هه رسیکتان گرنگیه کی تاییه تان هه یه لای ئیمه، پیوستیه کی به نرخن. سوپاستان ده که ی ن بو هاوکاریتان". له ناخواه به م قسانه ی خوی پیده که نی، لای وابوو ئه م ریزه جوړیکه له که م بوونه وه. به لام ناچاره، بو ده رکردنی ماموستا گه یلان ئاماده یی هه موو کاریکى هه بوو. هه ر سى قوتابیه که له دواى یه ک هه نگاویان دهنه به رهو ژوورى به ریوبهر. له ناویاندا ئه وه ی زور ده ترسا ئه ژى بوو، په نجه گه وره ی ده ستى راستى ده گه سته وه، سیچوار جار وایکرد تا خوینی لیهینا، خسته ی وه ناو گیرفانى پانتوله که ی و خوینه که ی سرپیه وه. ژوورى به ریوبهر له نهۆمى یه که م، هینده ش دوور نه بوو. به لام قوتابیه کان به خاوى به ریگادا ده رۆیشتن. به و هوپیه وه به ریوبهر په له ی لیکردن. هه نگاوه کانیا ن خیراترکرد. دواى چه ند هه نگاویکی خیرا گه یشتن. له و حاله ته دا له به ر ماندوویه تی هیچان بو نه ده وترا.

ئه سه که نده ر پى هاتنه ژوورى له ئه یاس گرت، سه یری پروخسارى ئه یاسى کرد و گووتی: "پیوست ناکات بیته ژووره وه. هه رشتیک هه بیته ئه وان مندالن راستیه کانم بو ده رکینن. له ده ره وه بوه سته، گه ر پیوستى کرد پیت ده لیم". بو دلنیا کردنه وه ی قسه کانى ئه یاس. منداله کان له گه ل به ریوبهر له یه ک ژووردا به ته نیا مانه وه. له کاتیکدا له ودیوی ده ره وه ی ژووره که، ئه یاس له سه ر کورسیه ک دانیشتبوو. وه ک بلای چاوه ریى هه والیکى گرنگ بکات. هه موو جه سته ی له گه لى ده له رزى.

به پړيو بهر، له دولا به كه وه شه ش نوځلى دهرهينا. يه كيكيان بو گيرفانيان، يه كيكي ديكه ش بو دم شيرنكردنيان. دواي خواردني شيرنيه كه پرسى: "زورباشه مندا له كان، ئيستاش دهر باره ي ماموستا گه يلان قسه م بو بكن". ئه ژي ويستي قسه يه ك بكت، رهوان به پي چه پي شه قيكى له قاچي هه لدا و خوي كه و ته قسه كردن: "به لي ماموستا گه يلان پرسياي سهر و نامومان ليده كات، هه نديك جار دهستي به قزمان داديني، هه نديك جاريش پشت و رانمان. به راستي لي ده ترسين، هيچ پيناچيت ماموستا بيت". ئه لوه نديش ته نيا چه ند وشه يه ك قسه كانى رهوانى دلنيا كرده وه و گوتى: "به لي ماموستا، رهوان راسته كات". ئه ژيش ته واوي كاته كه سهرى بو خواره وه شو پر كړد بوويه وه. زور به نائوميدي له و بابه ته ي دهروانى. به لام نه شيده ويست هيچ بلت، چ به باشه چي به خراپه. دواي ته واو بوونى قسه كانيان ماموستا ئه سكه ندر ياوهرى كردن بو گه رانه وه يان. دهرگاي ژوورى به پړيو بهر كرايه وه، ئه ياسي لي نه مابوو. گويي پينه دا و به ره و رووي پول گه رانه وه.

له و كاته ي قوتابيه كان له ژووره وه قسه كانيان دهر كړد، ئه ياس گويي له گه ل دهرگا كه كړد بوويه يه ك. به شيك له قسه كانى گوي لي يوو. دلنيا بوويه وه له به رژه وه ندى ئه و قسه يان كړد وه. ئه و يش هه ر زو و راي كړد پوله كه ي. ته واوي قوتابيانى تيگه ياند. ئه وه ي هاوړي بوو، ئه وه شى نه يارى بوو. بو هه موويان هه واليكي سهرنجر اكيش و زور خوش بوو. دهنكو كانى بلاويده كړد وه به مشيوازه بوون: "ماموستاي وانه ي ئابوورى به هو ي به دره و شتى و به زاندى هيله كانى ئه خلاق له قوتابخانه دهرده كريت، چ شور ه ييه ماموستا به چاوى ده ستريزي كړدن له قوتابيه كانى پروانيت". له گه ل ليدانى زهنگ، به پړيو بهر به خيرا يي خوي گه يانده پول. ته واوي قوتابيان به ئه ياسي شه وه به به بيدهنگي چاوه روانى قسه كانى بوون.

له بهرپو بهر وه: "بهريزان بهوپهري خه مباريه وه دهمه ويت پيتان رابگه ينم، ماموستا گه يلان چيتر وهك ماموستاي وانهي ئابووري قوناغي ئامادهيي و بهها كومه لايه تيه كاني قوناغي سهره تايي له گه لتان بهرده وام نابيت. دوور خراوه ته وه بو قوتابخانه يه كي ديكه، ئهم چهنه روزه بي ماموستا دهن، دواتر ماموستايه كي باشتري جي دهرگريته وه". هيشتا قسه كاني بهرپو بهر ته واو نه ببوو، قوتابيان دهستيآن كرد به فيكه ليدان، پيكه نين، ههروهه ها گوراني گوتن به دهنگي بهرز بو دهرخستني دلخوشيآن به دهر كردني ماموستا گه يلان. بهرپو بهر به ديمه نه كه دلنيا بوويه وه گه يلان خه تاباره. دلي هينديك بهزهيي بوي تيدا مابوو، به بينيني ئهم ديمه نه ئه ويش نه ما. بي ئاگا له وه ي خه تاباري راسته قينه، ئه ياس و قوتابياني هاوپولي ئه ياسن نهك ماموستا گه يلان.

ئهو وانه يه شيآن بههوي ئهم هه واله وه نه خويند، ئه ياس خوي گورج كرده وه، به رهو ژووري ماموستايان كه وته ري. دهيوست بو كوتا جار روخساري ماموستا گه يلان ببينيت و بهم ئابروو چوونه ي دلخوشييت. پيش گه يشتن بهرپارهوي بهشي ماموستايان، ئهوي له دهرگاي دهر وه بيني. به رهو لاي چوو، ويستي دهسبكا ته سو كايه تي پيكر دني. ماموستا گه يلان خيرا ده مي ئه ياسي گرت و پي گوت: "ئيتر ته واو، ديداري داهاتومان قيامت ده بيت. هه رگيز ليت خوشنابم ئه ياس، هه رگيز". ئه مه ي گوت و دهرگا كه ي كرده وه، بو هه تا هه تايه ئه وي جي هيشت.

ئه ياس چهنه بستيك سه روتر به چاوه كاني خوي ئهم هه له گه وره يه يي بيني، نه شيده تواني رايگريت. هه زار جار په شماني دهر بري، سودي نه بوو. له گه ل داخستني دهرگا كه له دواي رو يشتن ماموستا گه يلان، دهنگيك به تونيكي بهرز ئهوي گه رانده وه هوش خوي. وهك بلتي هه ر له سه رتا وه له وي بوو بيت، خه ياليكي قول چاوه كاني ئهوي له سه ر ژووريك وه ستاند بوو. دهرگاي ژووره كه به لاري نيوه كرابوويه وه، نيوه كه ي ديكه ش زياتر به رهو داخستن ده چوو. به دهنگيكي بهرز ئاگايي بو گه رايه وه. دهنگي ئهو قوتابييه ي خوي پياكيشا: "ئاگاداري خوتيت؟ پينده ليم هه لسه وه". ئه ياس: "باشه، باش ته واو".

هه‌ل‌سایه‌وه سهر پییه‌کانی، ر‌وخساری به‌ه‌وی بینینی هه‌له‌ گه‌وره‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی خه‌م دایگرتبوو. سه‌یریکی خ‌وی کرد جوله‌ی ب‌و گه‌راوه‌ته‌وه. ئه‌وه که‌میک دل‌خ‌وشی پ‌یدا. خ‌وی له‌ ته‌پ و ت‌وز پاک‌کرده‌وه، سه‌یری به‌رامبه‌ر خ‌وی کرد، خ‌توکه‌یه‌ک وه‌ک بروسکه‌یه‌ک به‌دل‌یا هات. ئه‌وه‌ی ده‌ییین‌یت، هه‌مان ئه‌و به‌پ‌ی‌وبه‌ره‌یه پ‌یش پازده سال له‌ قوتابخانه‌ی ئاماده‌یییه‌که‌یدا ر‌یزیکی ز‌وری ل‌یده‌گرت، به‌ه‌و‌کاری ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل باوکیدا ه‌اور‌پی ن‌زیک‌ی یه‌کتر بوون. هه‌ر ئه‌و ه‌اور‌پییه‌تیه‌ش وایکرد، ر‌وژیک چ‌یر‌و‌کیکی در‌وینه ب‌و مام‌وستایه‌ک هه‌لبه‌ستی و ئه‌ویش باور‌ی پ‌یکات. ئه‌و باور‌پ‌یکردنه‌شی تووشی گه‌وره‌ترین هه‌له‌ی ژ‌یانی بکات.

ب‌و سات‌یک وه‌ستا، هه‌ناسه‌یه‌کی قول‌ی هه‌لم‌ژی، د‌وای خوله‌کیک دایه‌وه. نه‌یده‌زانی ئ‌یستا له‌کام به‌شی چاره‌سه‌رکردنی هه‌له‌که‌یه، ئاخ‌و ر‌وویداوه، یاخود نا. ته‌نیا ئه‌وه‌ی ده‌ب‌وایه ئه‌نجامی بدات، چ‌ونه ژ‌ووره‌وه بوو ب‌و ل‌ای به‌پ‌ی‌وبه‌ر. به‌ده‌ستی ر‌استی پ‌ال‌یکی به‌ده‌رگاکه‌وه‌نا، کرایه‌وه و چ‌وویه ژ‌ووره‌وه. دوو هه‌نگاو به‌ره‌و پ‌یشه‌وه ر‌ویش‌ت، د‌وای که‌میک ب‌یده‌نگبوون هاته‌ قسه‌ و گو‌تی: "سس... سل‌او مام‌وستا. فه‌رموون؟ ب‌وچی بانگتان کردبووم؟"

به‌پ‌ی‌وبه‌ر د‌ای له‌ قاق‌ای پ‌یکه‌نین، قه‌له‌م‌یکی تیگرت و گو‌تی: "ش‌یت بووی ئه‌یاس؟ بانگکردنی چ‌ی، خ‌وت هات‌وویه لام، یان دووباره‌ ده‌ته‌وی خ‌وت له‌ وانه‌کان بدزیته‌وه؟ پ‌یویست به‌م نمایشه‌ ناکات، هه‌ر ده‌ب‌یت بج‌یته‌ وانه‌که، که‌م‌یکی تر زه‌نگ ل‌یده‌دات بگه‌ر‌پ‌وه ژ‌ووره‌که‌ت، وانه‌ی ب‌یرکاریتان هه‌یه". دل‌خ‌وشیه‌ک له‌ده‌ماره‌کانی ئه‌یاس جوله‌ی ده‌کرد، به‌لام نه‌یویست ز‌وو ب‌ریار بدات. پرس‌ی: "ئه‌ی چ‌ی سه‌باره‌ت به‌ مام‌وستا گه‌یلان؟ له‌کو‌یییه؟" به‌پ‌ی‌وبه‌ر ب‌و وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م پرس‌یاره له‌ سهر می‌زه‌که خ‌شته‌ی وانه‌ی مام‌وستا‌کانی سه‌یرکرده‌وه و گو‌تی: "ئ‌یستا له‌ پ‌شوودایه، زه‌نگی چ‌ونه ژ‌ووره‌وه ل‌ی نه‌داوه، هه‌ر ل‌یره‌یه له‌پ‌ال ژ‌ووره‌که‌ی من له‌ولاتر، له‌ژ‌ووری مام‌وستایانه".

سهری بلندکرد، چاوه‌کانی له ئه‌یاس بری و قسه‌کانی ته‌واوکرد: "هه‌ر کاریکت پیی هه‌یه، زوو ته‌واوی بکه، ته‌نیا سی خوله‌کت ماوه، ده‌گه‌رپیته‌وه پۆله‌که‌ت". دلخۆشی له ده‌ماره‌کانیه‌وه پرژایه‌ سهر رووخساری ئه‌یاس، به‌پیکه‌نینه‌وه خواحافیسێ له به‌رپۆبه‌ر کرد، به‌خیرایی رایکرد، خیراییه‌ک گه‌ر له ماراسۆنیک به‌شداریکردبا به‌و خیراییه‌ پله‌ی یه‌که‌می به‌ده‌ست ده‌هینا. تا ئه‌وسه‌ری راره‌وه‌که‌ چوو، سه‌یریکی ناوی سهر ده‌رگا‌کانی کرد، چه‌ند هه‌نگاوێک گه‌رایه‌وه و بیی "ژووری مامۆستایان". گه‌یشته‌، بی وه‌ستان، بی له‌ده‌رگادان. خۆی کیشا به‌ژووره‌که‌دا.

مامۆستا گه‌یلانی بیی، خه‌ریکی خواردنه‌وه‌ی چاییه‌ به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی کتیبیکی مه‌سعود محمه‌د "مرۆف و ده‌وروبه‌ر". خۆی ریکرده‌وه و هه‌لسایه‌وه، به‌ره‌و رووی ئه‌یاس چوو و گوته‌ی: "خیر، چیشتیکی پاله‌وانیکی وه‌ک تۆی هیناوه‌ بۆ ئیره‌؟ که‌میکی پیش ئیستا دوو زلله‌ت خوارد، پیتوايه‌ یه‌کیکی دیکه‌شت بویت؟" ئه‌یاس وه‌لامیدایه‌وه: "زلله‌ یان هه‌ر شتیکت ئه‌وێت ئه‌نجامی بده‌، هاتوم بۆ داوای لی‌بوردن به‌رامبه‌ر ئه‌و قسه‌ پر هه‌لانه‌ی له‌به‌رچاوی قوتابیه‌کان له‌روومدا هینای. شه‌رمه‌زارم، بۆ ئه‌وه‌ش هه‌ر سزایه‌کی پیمی ده‌ده‌ی ئاماده‌م، ته‌نیا بمبووره‌". ئه‌یاس له‌گه‌ل قسه‌کردنه‌کانی، سه‌یریکی کاتژمی‌ری ژووره‌که‌ی کرد، له‌و سی خوله‌که‌ دوو خوله‌ک مایه‌وه. ئه‌وه‌ش که‌میکی ترسی له‌دلیدا دروستکرد، هه‌ستی کرد دوو خوله‌ک برۆا، مامۆستاش لی‌ی نه‌بووریته‌. ئیتر کۆتایی پیدیت. هه‌ر واشبوو، قسه‌کانی ته‌واو کردبوون، هیشتا مامۆستا قسه‌ی نه‌ده‌کرد. ته‌زوویه‌کی سارد به‌جه‌سته‌یدا گوزه‌ری کرد، ترسه‌که‌ی هینده‌ی دی زیادی کرد.

خولهکک مایه وه، مامۆستا قۆلی ئە یاسی گرت، به رهو پۆل چوونه وه. له پێگادا پیش زهنگ لێدان به قسه هات: "ئه یاس، لێره دا ژینگه یه کمان پێک خستوه هاوشیوه ی خیزانیک ده ژین. ئە ی پیتوایه بۆچی ده لێن قوتابخانه مالی دوومه؟ هه ره له به ره ئە وه کاره یه. نامه ی د لگ رانییت، دانپیدانه که ت لای من زۆر گه وره یه. ئە وهنده به سه تا لیت ببوورم، وه ک برایه کی راسته قینه ی خۆم لیت ده روانم، قوتابییه کی خوشه ویستی لام به و ره فتاره ت واتکرد زیاتر گرنتربیت لام، بیخه مبه لیت ده بوورم."

زهنگ لێدرا، مامۆستا دیار نه ما. له گه ل دهنگه دهنگی قوتابیان و زهنگه که، سیسته مه که کۆتایی به م قۆناغه ش هینا.

دوای کۆتایی هاتنی قۆناغی چواره م، به دلخۆشیه وه پیلوهکانی لیکنا، پێیوابوو ده چیته وه ژووره سپیه که. چاوهکانی هه ره به داخراوی مایه وه. ههستی به هیچ شتیک نه ده کرد، ئە وه ی ده یبینی تاریکی بوو. هه موو ئە وهشی دهیتوانی ئە نجامی بدات بیرکردنه وه بوو.

هه‌له‌ی پینجه‌م

وهك ئه‌وه وابوو له سینه‌ما دانیشتییت. بیرکردنه‌وه‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی له‌پ‌ر و خیرا، دیمه‌نی هه‌ر چوار هه‌له‌ی هینایه‌وه به‌رچاو: سه‌ره‌تا له‌مالی خانزاد، دواتر بۆ مارکییت، مادده‌ی هۆشبه‌ر، مامۆستا گه‌یلان. دانه دانه دیمه‌نه‌کان له‌به‌رچاویه‌وه به‌خیرایی دووباره‌ ده‌بوویه‌وه. ته‌نها ده‌یتوانی ببینییت، هیچی تر. هه‌سته‌کانی، جه‌سته‌ی، ته‌واوی بوونی له‌کار که‌وتبوو. بۆساتیک وایدانا داوی لییووردنه‌که‌ی مامۆستا گه‌یلان قبول نه‌کراوه، به‌م هۆیه‌وه سزای مردنی به‌سه‌ر سه‌پینراوه. قبولی کرد، له‌کۆتاییدا گه‌یشه‌ دواپله‌ی بیده‌سه‌لاتی. هیچی پیننه‌کرا به‌رامبه‌ر ئه‌و دۆخه‌ی تییدایه‌.

چاوه‌رپی ده‌کرد، بیرکردنه‌وه‌کانیشی بوه‌ستیی، بمرییت و نه‌میینییت. تا ئه‌وه‌کاته‌ی گوئی له‌ ده‌نگیک بوو. پچ‌ر پچ‌ر، زۆر به‌کزی رپ‌ره‌وی بیرکردنه‌وه‌کانی ئه‌وی گۆری. تونی ده‌نگه‌که‌ تا ده‌هات ر‌وونتر ده‌بوو، له‌شیوه‌ی ک‌روزانه‌وه‌یه‌ک خۆی نیشان ده‌دا. دواچار وشه‌کانی به‌رگۆی که‌وتن. یه‌که‌م وشه، به‌تۆنیک‌ی به‌رز بوو: "تکایه!" ئه‌وه‌ش ئاگایی بۆ ئه‌یاس گپ‌رایه‌وه. هی‌زی نه‌بوو چاوه‌کانی بکاته‌وه، پیلۆیک‌ی بۆ سه‌ره‌وه ده‌برد، ئه‌وه‌ی دیکه‌ بۆ خواره‌وه ده‌هاته‌وه. هه‌ول‌ی ده‌دا ده‌سته‌کانی، یاخود جه‌سته‌ی جوله‌یه‌ک پی بکات، نه‌یده‌توانی. ته‌واوی جه‌سته‌ی له‌ئاودا نغ‌رۆ ببوو، باران ئه‌وی ته‌ر ته‌ر کردبوو.

له‌ ده‌نگه‌ نامۆکه‌وه، وشه‌ی دیکه‌ی به‌رگۆی که‌وت: "تکایه یارمه‌تی، که‌سی لییه. به‌رپ‌ز، تۆ کی‌ی بۆ لی‌ره‌یت؟ به‌ ئاگاییت؟ به‌رپ‌ز؟؟؟" به‌شیک له‌ دلۆپه‌ بارانه‌کان خزابوونه‌ قورگیه‌وه. ئه‌وه‌ش وایکرد به‌تووندی بکۆخییت. له‌کاتی کۆخینه‌که‌یدا، چاوه‌کانی کرانه‌وه. توانی ته‌واوی ده‌وروبه‌ری خۆی ببینییت. هی‌زی دایه به‌رخۆی، له‌باوه‌شی کابرای بیگانه هه‌لسایه‌وه. پشتی به‌ سنگی کابراوه‌نا، دانیشیت.

ھەناسەيەكى قوللى ھەلمىزى و دايەوہ. ترسىكى گەورە لەسەر پوخسارى كابران نىشتىبوو،
 بەھاناسە بركىوہ پىي گوت: "ئەرى برا، تۆ كىيىت؟ دەزانى زۆر ترسام مردىيىت. بەم كاتى
 شەوہ سەيركە، كاتىمىر يەكى شەوہ." ئەياس بەگويىسبوونى قسەكانى سەرى سورما،
 برۆكانى بۆخوارەوہ ھىنايەوہ، چەندە بىرى دەكردەوہ نەيدەتوانى تىيگات لەچ
 بارودۆخىكدايە. خۆ ئەم كابرانە نانسىت، بۆچى دەبىت كرايىتە بەشىك لە يارىەكە؟ كابران
 ھەر قسەى بۆدەكرد ئەويش لەنيوان راستى و خەيال مابوويەوہ. كابران بىگانە، زانى
 قسە سوودى نىيە. بەھەردو دەستى يەقەى كراسى ئەياسى گرت بەولا و بەولادا
 رايوہشانە، بەتوورپەيىوہ لىي پرسى: "پىم نالىي بۆچى دەبىت لەوكاتە درەنگە لەدەرەوہ
 بەفرىدراوى بگەويىتە بەردەمى ئۆتۆمبىلەكەى من؟ ئەرى مروڤ براپوون بۆ بەس من؟
 كىيىت؟ چىت لىيەكەم؟ بۆ ساتىك وامزانى مردووى، باور ناكەى چەندە ترسام." ئەياس،
 دواى گويىستىبوونى دوا قسەكانى كابران، كەوتە قسەكردن، بەتۆنە دەنگىكى نزم، پچر
 پچر: "بىب...باشە، منى...ش ن...ازانم. پىم...وانىيە ھى...چم بىر...مابىت. چ...ى
 رو...يىيداوہ." لەچاوەكانى بى ئاگايىەكى تەواو دەبينرا. كابران ھەستى بەوہكرد.
 ھەرچەندە بۆ ئەو قورس بوو، بەلام ناچار بوو. ئەياسى لە باوہش گرت، خستىە
 ئۆتۆمبىلەكەوہ، ھەر لەگەل پالکەوتنى لەسەيارەكە، خەويكى قول بردىەوہ.

تىشكى خۆر، ئەياسى لەخەوہ قولەكەى بەئاگا ھىنا. بەورىايىيەوہ لەدوروبەرى خۆى
 پوانى. ئەوہى دەيىنى پىشەوہى ئۆتۆمبىلەكە، خاوەنەكەشى كە نايانسىت، لەپالەوہ
 سەرى بە سوكانەكە داداوە، خەوى لىكەوتوہ. دەرەوہى ئۆتۆمبىلەكەش شوينى وەستانى
 ئۆتۆمبىلەكان بوو. لەئاوينەكەوہ لەخۆى پوانى، پووخسارە ماندووەكەى، لەپىشكى
 زۆردا بينىەوہ. يەكەم جاربوو بەمشىوہىە ريشى زياد بوويىت. جلەكانىشى ھەمان ئەو
 جلانەبوون، ئەو پۆژەى تىيدا خرايە ناو يارىەكە. بەلام قور و لىتە تەواوى جلەكەى پىس
 كرىبوو.

پیش هه مووشتیک، دهیوویست له و راپاییه رزگاری بیت. ئایا له راستیدا ده ژیت، یاخود به شیک دی یاریه که یه؟ ئه وانه ی دهیینی ناراسته قینه یه؟ بۆ دلیا بوونه وه، دهستی بۆ موبایله که ی کابرای بیگانه درێژکرد. دوو جار دهستی به شاشه که وه نا، پروناک بوویه وه. وینه ی خۆی و دوو مندالی ته مه ن بچووکى له سه ر بوو. ئه وه ی بینى، ختوو که یه ک سه ر دلی گرت. دلخوشیه ک، گهرچی که میک بوو خزایه نیوان که لین به که لینى ههسته کانی. موبایله که ی له شوین خۆیدا دانایه وه، به دهستی چه پی کابرای له خه وه که ی به ئاگا کرده وه. دهسته کانی به ره و سه ره وه راکیشا، بۆ پشتی سه ری برده وه. وهک مندالیک دهیوویست له ورێگه یه وه خۆی ئاسوده بکات. دواتر به پیکه نینه وه پرووی له ئیاس کرد، چاوه کانی، له چاوه کانی ئیاس چه قاند. دواى که میک سه یرکردن پیی گوت: "دوینی شه و به هوی کیشیه ک که له گه ل هاوسه ره که م هه مبوو، کاتژمیر دوازه و نیو بۆ ئارامکردنه وه ی دهروونم، به نیازی چوونه کافیه ک ماله وه م جیهیشت. بارانیکی به خوور دهباری، نه مده توانی به پروونی ببینم، له ناكاو دهنگیک، هاوشیوه ی ئه وه ی له شتیکم دابیت به رگویم کهوت. ئوتومبیله که م وهستاند، دابه زیم سه یرم کرد، تو بووی. زور ترسام، نه مده زانی چیه که م. بیهوش بووی، به یانییه که به هوشخوت هاتیه وه، هه لیت و په لیت دهگوت، دواتر وهک خوت لیها ته وه. ئیستاش کاتژمیر چواری هه سه ره. به مشیویه له وه ی له گه ل خومت به یلمه وه تا باشده بیت چاری دیکه م نه بوو. پیموایه توش پیمبلی چی پوده دات خراب نییه."

ئیاس دواى گوئیستبوونی قسه کانی کابرا، چاوه کانی گه وره بوون، ده می کرایه وه، کهوته حاله تی شوک بوون. بیریکرده وه پیی بلیت، له چ جه هه نه میک رزگاری بووه. به لام سودی نه بوو، خو کابرا باوری پیناکات. هیشتا به بیدهنگی مایه وه و له دلی خۆیدا گوتی: "چ به لگه یه ک هه یه له وی بووبم؟ هه ر له وه م که م بوو واباشتره چیرۆکی دروینه ی بۆ ریکبخه م."

دوای که می‌ک بیرکردنه وه ئه یاس له وه لامدا گوتی: "به هۆی هاوړپیه کمه وه هه لڅه له تیندرام، به ناوی پیاسه و گهړان منی هینایه دهره وه، له دوایدا له ویدا فرییدام. نازانم بۆچی وایکرد، به لام ئیدی ئه وه یه که بۆتم باسکرد." له پروو خساری کابرا دا هیچ وا دهرنه ده که وت باوړی به م چیرۆکه کردبیت، به لام ئه ویش ته نیا ئه وه ی دهویست به هۆی ئه مه وه تووشی کیشه نه بیت. بۆ به پیکردنی ئه یاس، کابرا که وته وه قسه کردن: "باشه، هه رکویت بویت پیم بلی، ده تگه ینم. هه م تۆش رزگارتبیت، هه م من. به لام ئه وکاته ی تۆم دوزیه وه، له ژیر کراسه که ت نامه یه که هه بوو، به خیرایی خسته مه ناو ئۆتۆمبیله که تا زیاتر ته ر نه بیت. خه مت نه بی هیچم لی نه خویندۆته وه، نازانم ناوه رۆکه که ی چییه. داژبووله که بکه وه له ویدا هه لمگرتوه." که می‌ک شله ژان له پروو خساری ئه یاسدا خۆی نیشاندا. هیشتا دهویست ئاسایی خۆی دهر بخا، پرووی سوړاند، به دهستی راستی داژبووله که ی کرده وه. نامه که ی هینایه دهره وه، به هیمنیه وه لیکی کرده وه.

ناوه رۆکه که ی به مشیوازه نوو سرابوو: "یاریه که ت کوتایی پینه هاتوه، پرۆسه ی لیووردنه که له ژانی راسته قینه ی خۆتا ئه نجام ده ده ی. یه که هه له ی بچووک، ده کریت ژیانته بۆ هه تا هه تایه راگریته. دوای سه رکه وتنیشت له راستکردنه وه ی ئه م هه له یه، سیسته می یاریه که بۆ هه تا هه تایه داده خریت، کوتایی پیدیت. ئه و ناو نیشانه بده به م به ریزه ی له پالته وه دانیشته وه، با بۆ ئه ویت ببات. 'گه ره کی نیشتمان، خانووی ژماره نۆزده.' هه له که ت له وینه، هه رچیت کرده، راستیکه وه." ئه یاس، چاوه کانی به ئاراسته ی کابرای بیگانه سوړاند، لی روانی و پیی گوت: "هه رچۆنیک ی بیت، بمگه ینه گه ره کی نیشتمان، خانووی ژماره نۆزده." کابرا به دلخۆشیه وه، نه یتوانی زیاتر چاوه ری بکات، سولفی له ئۆتۆمبیله که دا و به ریکه وتن.

ناوهوهی ئۆتۆمبیلەکه بەتەواوەتی بێدەنگ بوو. هیچیان وشەیهکیان لە دەم دەر نەدەهات. ئە یاس، بیرى کەوتەووە کابرای بیگانهش کیشەیهکی خیزانی هەیه، پێویستە لەو بارهیهوه قسەى بۆبکات. بەهێمنیهوه پێى گوت: "بەرپز، تا دەگهین بەشوینەکه مان، مۆلەت دەدهی دەر باره ی بابەتیک قسەت بۆ بکه م؟ گرنگه، پێموایه سودیکى بۆت هەبێت." بیگانه، سوکانه که ی بۆ لای راست سوپاند، بۆ ئاراستهیهکی دیکه. سهیری بهردهمی خۆی کرد و گوتی: "هەر له بهر خاتری ئەوهی دتهوێت شتیک بڵێی، پرێگا که م دوورتر کردهوه. زۆر خوشحال ده بم فهرموو قسه بکه."

ئە یاس دواى سوپاسکردنى، کەوتە قسەکردن: "که میك پێش ئیستا له قسه کانتەوه ئەوه م بۆ پروون بوویهوه له گه ل هاوسه ره که ت له کیشه دان. هەر له و بارهیهوه دهمه وێ بڵیم؛ ئە گەر ئیستا له ناو ژيانى هاوسه رداریتدا به ئازار و نارەحه تییەوه ده ژیت، بزانه که تو ته نیا نیت له و کیشه یه دا. زۆر جووته هاوسه ر هەن، به هەمان کیشه وه تووشبوون و توانیویانه سه رکه وتووبن له چاره سه رکردنى. ژيانى هاوسه رداری وه ک باخچه یه که پێویستی به چاودێرى و خوشه وىستى هه یه. هه ندیک جار گوله کان سیس ده بن و داره کان وشک ده بن، به لام به ئاو ده توانین دووباره بیانخه یه وه ژيان. بۆ ژيانى هاوسه ریش، کیشەى له م شیوه یه ته نها به دانپیدانان به هه له که ت و داواى لیبووردن چاره سه ر ده بێت. شه ر و کیشه له هاوسه رداریدا بابەتیکى سروشتیه، به لام مانه وه له ناو کینه و توورپیدا وێرانکه ره. بیربکه وه، هاوسه ره که ت. ئەو که سه ی دلی بردوویت. ئەو خوشه وىستى و بایه خه تایبه تانه ی له نیوان ئیوه دا هه بوون هیشتا به رده وامه، له دله کانتاندا شاراوه یه. ته نها پێویستی به که میك ئارامى و لیبورده ی هه یه. مندا له کانتان، به دلنیا ییه وه گەر هه تانبیت، شایانى ئەوه ن به خوشی و ئاسووده یی گه وره بن، نه ک له ناو شه ر و نا کو کیدا. ئەوان پێویستیان به مالیکى پر له خوشه وىستى هه یه، مالیک که دایک و باوکیان دوور له بۆله بۆل له گه ل یه کتریدا بژین.

ئاشتېۋونەۋە بەۋچوۋنى مەن ۋە ۋاتايە دىت، دانانى دەست لەسەر دلى يەكتىرى و گوتنى
 'با پىكەۋە دووبارە دەست پىكەينەۋە'. ئاشتېۋونەۋە ۋاتا دانپىدانان بە ھەلەكان و
 چاكدردنەۋەيان بۇ باشتىرىن. ئەگەر ھاۋسەرەكەت ئامادەيە بۇ گۇرپانكارى، بۇچى تۇ
 ئامادە نىت؟ دەستت درىژبەكە، يەك ھەنگاۋ بىنى بەرەۋ ئاشتېۋونەۋە. لەۋانەيە ئەۋەش
 بىيىتە بەلگەي خۇشەۋىستىيەكى قولتۇر و پتەۋتر. با رونتۇر بدویم، بەرىز. خۇشەۋىستى
 ۋەك چىراي مالاۋەيە، كاتىك دەكۇررىتەۋە تارىكى ھەموۋشۋىنىك داگىر دەكات. بەلام
 كاتىك دووبارە ھەلدەكرىتەۋە، گەرمى و رۋوناكى كۈن و كۈلەبەرى مالاكە دەكاتە
 بەھەشتى سەر زەۋى. دانپىدانان، داۋاي لىۋوردن، ئاشتېۋونەۋە ھەموۋ ئەۋانە، تەنیا
 ۋاتايەكى سادەيان نىيە بەلكۈۋ بىرپارە بۇ يەكگرتنەۋە و بنىادانەۋەي پەيۋەندىيەكى
 تىكشكاۋ، جۋانتۇر لە جاران. ھىچ شتىك با دوۋدلت نەكات، تەنیا ئەنجامى بدە. ئەياس،
 ھىشتا دەۋىست زىاتىر قسەبكەت. كاكى بىگانە بە پۇمىنىك ئەۋى لەقسەكدردن ۋەستاند.
 دوۋاتر بۇ داۋاي لىۋوردن ھاتەگۈۋ و گوتى: "زۇرر بىۋورن، ھەستدەكەم سەرماي دۋىنى
 شەۋ لىۋداۋم، نەخۇشى خستۇم. دەرپارەي قسەكانت بەراستى نازانم بەچى شىۋازىك
 سوپاست بىكەم، شتىك يان باشتۇر ۋايە بلىم، بەردىكى گەۋرەت لەسەر دلم لادا. ھەرچەندە
 سەرەتا ۋىستىم پىت بلىم پەيۋەندى بەتۋەۋە نىيە. بەلام كاتىك باسى منداۋ كرا، بۇچوۋنم
 گۇرا و بەھەموۋ ھەستەۋە گویم بۇ گرتى. دەزانم سوپاس لەھەمبەر ئەم قسانەت زۇر
 سادەيە، لەبەر ئەم ھۇكارە، دەتوانم بە ئاشتېۋونەۋە لەگەل ھاۋسەرەكەم بتوانم
 بەمشىۋەيە سوپاست بىكەم".

گەيشتن، چەند خانۋىك ئەۋلاتر كۆلەنەكە خۇي نىشانىدەدا، ئەياس چاۋەكانى تىژكدردەۋە
 بەۋرىيەۋە لەكۆلەنەكە ۋردبۋىيەۋە. لەناكاۋ رۋخسارى گەشايەۋە، بەپىكەننەۋە رۋۋى
 كرده كابراي بىگانە و گوتى: "زۇررر باشە، گرنگ ئاشتېۋونەۋە لەۋە باشتۇر ھىچى دىكە
 بۋونى نىيە. كاكە برا، ھەر لەۋ نىكانە بۇمنى راکرە. ئەۋەندەي ماۋە دەمەۋى بەپى بچم."
 بىگانە، ئۇتۇمبىلەكەي سورپاندەۋە لاي راست، ۋەستاندى.

ئەياس ھاتە خوارەو، پېش ئەو ھى دەرگاگە دابخات پىي گوت: "سوپاس كەمە، لەبەرامبەر ئەو ھەدا بەلەنت پىدەدەم تەواوى ئەو ژيانەى ماومە، بەباشترین شىو بەپىي بەكەم." دەرگای داخست و بەرپكەوت. كابرای بېگانە سەرى سورما لەو قسانە، وابىردەكردەو ئەياس كەسىكى زۆر باش و تىگەيشتووبىت، بۆچى ھىشتا بىەوى باشتەر بژىت تىنەدەگەيشت. ھەرچۆنىكى بىت، دواى دابەزىنى ئەياس، ئۆتۆمبىلەكەى پىچكردەو، لەشوينەكە دووركەوتەو.

ھەنگاو ھەنگاو بەرەو ئەو ناوئىشانە دەرويشت كە پىي درابوو. لەگەل ھەر ھەنگاوىكى پروانينەكانى لەسەر تەواوى كۆلانەكە وردتر دەكردەو. دواى كەمىك لە پۆيشتن، گەيشتە كۆلانى نىشتيمان. ئەمەى لەو پارچە پلىتە خویندەو، كە لكىندرابوو بە دىوارى مالىكەو. دواى سى ھەنگاو، لەدوورەو دەرگای مالى خانزادى بىنى. دلخوشىەكى بىسنوور سەر دلى گرت، زەردەخەنەىەكى كرد و لەدلى خۇيدا گوتى: "زۆرچاكە، خۆ ئىرە مالى گولەكەى خۆمە، كەچى لەبىرىشم نەماوو. دەى دواى ئەو ھەموو پروداو، ئەوانەش دەبن." ھەنگاوەكانى لە پۆيشتنىكى ئاساى، گۆرى بۆ راكردن. بەخىراىيەكى زۆرەو، بەرەو مالى خانزاد راىكرد. گەيشتە پىش دەرگا، زۆر ماندوو بوو. دەستى راستى لەسەر دىوارەكە دانا، كەمىك خۆى شۆركردەو، دەستى چەپى خستە سەر ئەژنۆ. لە ھەولداوو بۆ رىكخستەو ھى ھەناسەدانى، تا بەشىو ھىەكى ئاساى بچىتە بەردەمى ھاوسەرەكەى. لەوكاتەدا بىرى بۆلاى ھەلەى يەكەم چوو، كىشەكەى چارەسەر كەردبوو. پىيوابوو دەبىت لەژيانە راستەقىنەكەش لەگەلى ئاشتىتەو.

دواى كەمىك پشودان، خۆى رىكخستەو، كراسەكەى خستەو نىو پانتۆلەكەى، قژى بۆ سەرەو بەردەو. تۆنى دەنگى بە ئاھىك رىككردەو، بەدەستى راستى لەدەرگای دا. ھىندەى نەبرد، دەرگاگەى بەرودا كراىەو، لەجىي خانزاد دايكى بىنى. بەو پانەگەيشت سلاوىكى لىبكات، دايكى لەخۆشى بىنىنى كۆرەكەى لەھۆشخۆى چوو. كەوتە باوەشى ئەياس، بەورىاىيەو ھەلىگرت. دەرگاگەى داخست، بەرەو ژوورى مىوان پۆيشت.

لەوێ لەسەر تەختی قەنەفەییەک پالێخست. کەمێک لە ڕووخساری ڕوانی. ئەو ڕوانینە، تەزویەکی سارد و تیژی بەجەستەیی ئەیاسدا هینا. بێ ئەوەی بیهوێت، فرمیسک لەچاوانیدا وەک باران دەڕژانە سەر کراسەکەیی. دلی بەشیوەییەک توند بوو، لای وابوو تەواوی خەلکی جیهان لەسەری هەڵدەپەرن. لەگریان زیاتر نەیدەزانی بەچ جوړیک هەستی خۆی بۆ ئەم دۆخەیی تێیکەوتووە دەربەرپێت. دەستی راستی دایکی بۆ لیوێکانی برد ماچی بکات، لەوکاتەدا، خانزاد لەهۆلەکەووە هاتە ژووری میوان. بەبینینی ئەیاس، وەک گۆل گەشایەووە. ڕووخساری پڕ بوو لەپێکەنین، چاوەکانی ئاوازی شادیان دەژەنی. بەپاکردن بەرەو باوەشی چوو، بە تاسەووە یەکتریان لەباوەشگرت، ئەیاس زۆر بەتوندی خانزادی بەخۆییەووە دەگوشی. کەمێک ئاوا مانەووە، دواتر پێکەووە لەپال دایکی ئەیاس دانیشتن.

خانزاد کۆمەلێک پرسیاری لەمیشکیدا دەخولایەووە، لەوەتەیی دیارنەماوە چەندین ڕووداوی سەیر ڕویانداوە. دەستی ئەیاسی گرت و کەوتە قسەکردن: "پێک ئەو ڕۆژەیی دایکت لەمالەووە دەرکرد، تەلەفونی بۆمکرد، هینامە لای خۆم. لە هەمان ئەو ڕۆژەدا دواي چەند کاتژمێرێک لە ونبوونی تۆ و هینانی دایکت بۆ مالەکەمان، نامەییەکی ئەلکترۆنیم پێگەیشت لەپێگەیی ئیمیلەکەمەووە. بەخویندەووەی نامەکە شوک دایگرتم، لەپال وشە ئەکادیمیەکانی تاییبەت بە دادگا، لە ناوەراستی لاپەرەکەدا نووسرابوو: جیابوونەووەی تۆ و ئەیاس هەلۆەشایەووە، دادگا بپاریدا هەلێکی دیکەتان پێ ببەخشی و لەسەر ئەساسی چەند کێشەییەکی بچوک خێزانەکەتان تێک نەدەن. ئەوەش بە ڕەزامەندی پیاووەکەت بوووە ئەیاس. لەوکاتەووە لە هەموو تۆرێکی کۆمەلایەتی، لەپێگەیی تەلەفون، بەرنامە تەلەفزیۆنەکان، تەواوی هاوڕێکانیشتم بەسەرکردەووە، هەرچەکم کرد هیچی تۆم نەدۆزیووە بتوانم پەيوەندیت پێوێبکەم. دایکیشت بەهۆی ونبوونی تۆو ڕۆژ بەڕۆژ حالی خراپتر دەبوو.

دوای چەند رۆژیک دایکت ماله‌که‌یانی بۆ فرۆشتن دانا، تەواوی کەلوپەله‌کانی هینایە سەربانی ماله‌که‌مان، خانووەکەى خوشی لەگەڵ ئۆتۆمبیلەکەى تۆى بە خاوەن مارکیتەکەى نزیک مالتان فرۆشت. پارەکەشى بەخشیەوێ خانەى بیسەرپەرشتان. ئەو ژوورەشى لە مالى دایکت لە نهۆمى دووهم هەتبوو، خۆم و دایکت تەواوی ئەوێ تییدابوو کۆمانکردووە، لە دەرەوێ شار سوتاندمان. دوای چەندین رۆژ لە بەدواداچوون و گەڕان بەدوات، هەرچی پۆلیسی ناوچەکەش بوو تێمانگەیاندا هیشتا بیهیاو نەببووین لەوێ بۆدۆزینەوێ، بەلام راستى بێت گەڕانیشمان وەستاندا. دایکت بەردەوام دەیگوت: کۆرى من هەناسەیه‌کى مابیت لەهەر بارودۆخیکدا بێت دەگەریتەوێ لای دایکى خۆى. دەزانیت؟ مانگیک و نیوێ ونیت! لە ئاوینە سەیرى خۆت کردوێ؟ رەشەلگەراوى، ریشت زیادى کردوێ. وەك ئەوێ وایە لەبەر گەرما کریکاریت پیکرابیت. پیموایە بۆمان رۆنبکەیتەوێ چى رۆیداوێ خراپ نابیت؟" ئەياس بەگوێیستبوونی قسەکانى خانزاد، رۆخسارى تەواو مات بوو، لەناخەوێ شۆك دایگرت. بەتەواوەتى نەیدەزانى ئەوانەى باسیدەكات بۆچى بەمشوێهەن. خۆ دەبواىە خانوو و سەیارەكە بییەرامبەر بۆ خاوەن مارکیتەكە بواى. ئەوانە و زیاترى لەبیرکردنەوێکانى دەهینا و دەبرد. بەقولى رۆچووبووێه بێرکردنەوێ، چاوێکانیشى لەسەر دەستى دایکى بەبى ئاگایى مابوونەوێ. خانزاد، چەند جارێك ئەوێ هەژاند تا بەئاگای بێنیتەوێ. تا بەدەنگى بەرز پێى گوت: "بۆچى قسە ناکەیت؟" ئەياس ویستى قسەبكات، لەناکاو دەنگیکى بەرز لە حەوشەكەوێ هات. دەنگى لەدەرگادان بوو، بەشوێهێك وەك بلیى كەسیك بە دار و بەرد لە دەرگا بدات.

ئەياس، قۇلى خانزادى گرت نەيھىشت بچىت، خۇي ھەلسايەو ۋە بەرەو دەرگاي ھەوشە ھەنگاوى نا. بەبىرکردنەو ھى ئەو پىيوابوو، لە سىستەمەكەو ھاتوون بىكوژن، چونكە ئەوانەي لە خانزادى بىست، رېك پىچەوانەي ئەوانەبوون كە لە سىستەمەكە ئەنجامى دابوو. ھەر واشبوو، ئەندامىكى سىستەمەكە بوو، بەلام نەك بۇ كوشتنى ئەياس، بەرووخسارى داپوشراو نامەيەكى لولدرەوى دايە دەست ۋە بە ماتورەكەي لەشوينەكە دوركەوتەو. خانزاد بەخىرايى خۇي گەياندې، لەپاليدا وەستا ۋە سەيرى نامە لولدرەو ھەكەي دەكرد. ئەياس بەھىمىنەو ھەكەي لىككردەو، ناوەرۆكەكەي بەجۆرىك نووسرابوو، تەنيا ئەياس دەيتوانى بىخوينىتەو. خانزاد ھەرچەند نامەكەي سەراوگىر كرد ھىچى لى تىنەگەيشت.

دەقى نامەكە: "ئەياس، ئىمە ۋەك رېكخەرانى سىستەمى يارى 'دادپەرەرى' بەكۆي ميوئانىشەو ھە پىرۆزبايەكى پىر شانازت پىشكەش دەكەين. بەھۆي سەرکەوتنت لەيارىكە. دەمانەوئى نەھىنەكىشت پى بلىين. لەقۇناغى سىيەم، كاتىك تۇ لە ھەولدابووى بۇ ئەو ھى لەخۆت ببوورىت لە ھەمبەر ئەو ھەلەي بەرامبەر خۆت كىردبووت. دايكت لەگەل خاوەن ماركىتەكە قسەي كىرد، كاتىك زانى دزىت لىيان كىردو ۋەك ئەو ھى تۆش لەسەرى رېككەوتبووى ويستى ھەرچى ھەيە پىيانى ببەخشىت. خاوەن ماركىت لەبەر دلباشى دايكت، ئەو ھى رەكردەو. لەگەل ئەو ھەشدا دەويست بىكپىتەو. دايكى بەرپىزتان بەنرخىكى زۆر كەم، موولكەكە ۋە ئۆتۆمبىلەكەي پىيان فرۆشت. تا ئىرە زۆر باش بوو، بەلام كە پارەكەي بە خانەي بىسەرپەرشتان بەخشىو، خىرىك بوو بەناوى تۇ تا بۆي بگەپىيەو، ھەر ئەوكاتە سەرکەووتوو بوويت. بەردەوامىت بۇ ئەو ھى بەرپىگەي چاككردنەو ھى ھەلەكانت ژيانت بگۆرىت بۇ باشتر. لەو ھەشدا ھەر سەرکەووتوو بوويت، ئەياسى ئىستا زۆر بىشتەر دەرەكەويت. بۇ ئەو ھەش دووبارە پىرۆزبايىت لىدەكەين. لەئىستا بەدواو ھە سىستەمەكە دەو ھەستىت. بەھىواي ژيانىكى ئارام لەگەل خىزانەكەت. ھەر شاد ۋە بەختەو ھەربىت. خوات لەگەل."

ئەياس، بەخوئىندەنەۋەى دېرەكان، تئۆك تئۆك فرمىسك بەچاۋانىدا بەردەبۆۋە. نەيتۋانى زياتر بەپىۋە خۆى بگرىت، كەۋتە سەر ئەژنۆ. دوو خولەكىك بەمشىۋەىە ماىەۋە، ھەناسەىەكى ئاسودەىى ھاتەۋە. نامەكەى لولداىەۋە و خستىە گىرفانى. بە لىۋارەكانى سەردەستى راستى، فرمىسكەكانى سېرى. ھەلساىەۋە باۋەشىكى دىكەى توندى لە خانزاد دا، كەمىك بەمشىۋەىە ماىەۋە، ھەموو ھەستەكانى تىكەلى بۆنكردى خانزاد كرى. لەباۋەشى كرىدەۋە، دواى ماچكردى نىۋچاۋانى. پىى گوت: "ئازىزەكەم، ھەرچى بوۋىت گرىگ نىيە. رۆژگارە خراپەكان بەسەرچوون، مردن، نەمان، ونبوون. كۆتايىان ھات، تەۋاۋبوون. لەمپۆ بەدواۋە لەگەل كەسىكى دىكەدا دەرژىت، ھەموو تەمەنى لەبەرامبەر پىكەنىنى ئىۋەدا دەكاتە قوربانى. لەمەودوا ھەناسەدانىشم بۆ خاترى ئىۋە دەبىت، بۆ بەختەۋەرى و ئاسودەىى ئىۋە دەبىت. خۆشەۋىستەكەم، تۆ گرىگترىنى ژيانى منىت و ھىچ شتىك لەم دونىايەدا بەبەھاتر نىيە جگە لە تۆ. بەبى تۆ، ژيانم ۋەك ئاسمانىكى بەبى ئەستىرەىە. تۆ پرووناكى و خۆشىى منى. ھەبوونى منىت، تەنھا ھى منىت. ھەتا دوا ھەناسەى ژيانم، خۆشمدەۋىت.

ئەم قسانە بۆ خانزاد نوۋبوون، ھىندە پىى كارىگەر بوو، نەيدەزانى بگرىت يان پىكەنى، ھەستەكانى تىكەلبوون، لەرووخسارىەۋە پانتايىەكى گەۋرە و فراۋانى دلخۆشى بەدى دەكرا. لە ھەمانكاتدا رومەتەكانى سور ھەلگەپان، سەرى بۆ خوارەۋە شورپكردەۋە، ھەردوو دەستى لەيەكترى دەخشانە بەمشىۋەىە كەۋتە قسەكردى: "ۋادىارە ئىۋارەىەكى زۆر خۆش چاۋەرپىمانە، بەرەۋ نانخانەكە دەرپۆم. پىمۋايە بچىتەۋە لای دايكت، سەرىكى لىيە نەكا شتىكى پىۋىست بىت. بۆ ئىۋارە خواردنە دلخۋازەكەت ئامادە دەكەم. خوانىكى خىزانى لە كەشىكى نايابدا پىكەۋە بەرىدەكەين". ئەياس: "زۆرباشە ئازىزم، دەرچمە لای دايكم. تۆش زۆر خۆت ماندوو مەكە، ئاگادارى خۆتبە". دواى ماچكردى ھەردوو دەستى، گەپايەۋە بۆ لای دايكى لە ژوۋورى مىۋان.

له گهال كړدنه وهی دهرگاكه، دایكى بینى. هیشتا به خه بهر نه هاتوه، وهك بللی له خه ویكى قولدا بیټ. ئه یاس ئه مهی به ههل زانى، لیى نزیك بوویه وه، له سهر ئه ژنوكانى دانیشت. دهسته كانى دایكى گرت و كهوته قسه كړدن: "دایكى جوانم، له م ساته دا كه دهسته كانتم توند گوشيوه، چاوه كانم تيكهال به فرمیسك و په شمانيه كى له راده به دهرن. ههست دهكهم دلم ورده ورده تيكده شكیت، ورد ورد ده بیټ. له م ماله ی تو تیدا گه ورهت كړدم، دهرم كړدى. دواى وه فاتى باوكم زور ئازارم دایت دایكه، ئه و وشه زبرانه ی له تو وره یی و بى بیركړدنه وه دا به ره و توام هاویشته، ئیستا وهك شمشیریكى تیژ له دلى خومدا دهچه قن. ههر وشه یهك، ههر كړداريكي هه له م به رامبه رت ئیستا به گه وره یی شاخيك له سهر سنگمه. چون ئه وهنده كوړبووم نه مبینى. ئه و دهسته نه رمانهت ئه وهنده رهنجیان چیشته ووه بو ئه وهی منى پى په روه رده بكهیت، چرچ و لوچ بوون، قه درى ئه و دهستانه تم نه زانى."

ئه یاس گریان له چاوه كانى نه ده وهستا. هیشتا نه وهستا له قسه كړدن: "دایكه، تو نه یار و دوژمنى من نه بوویت. تو ئه و مروقه بوویت به دریژایى ته مه نم شه ونخوونى و ئازارى زور گه ورهت چه شته بو پیگه یاندنى من. به جوړيك هه موو خراپیه كانیشت ده بینم، هیشتا ههر خوشته وىستم، ته وای ژيانت، له پیناو مندا دانا. ئیستا به جهسته له نزیك تو و به ههست و سوز دور له تو، تیده گهم كه هیچ له خوشه وىستى، پاره، گه وره یی، دهسه لات، ههرچیه كى ديكه له جیهاندا به رامبه ر به خوشه وىستى دایك نییه. هیچ دوستایه تییهك، هیچ ئه وینيك، هیچ سه رچاوه ی خوشه وىستیهك وهك دلى دایك پاك و بى مهرج نییه. هه ناسه كه م، دایكى جوانم. ئه گهر ریگام پیبدهیت، ده مه ویت بگه ریمه وه باوه شى پر سوزى تو. نهك بو ئه وهی پشوو بدهم، به لكوو بو ئه وهی فیرى چونیته ی ژيانكړدنيكى باش بم. فیرى قهر زانین بم. فیرى ئه وه بم كه چون كورپكى وهك من شایانى دایكىكى له م شیوه یه یه.

دایکه، دهمه ویت دهنگی پیکه نینت بیستمه وه له م مالّه دا. دهمه ویت به یانیان به بونی چایه کت به ئاگا بیمه وه. دهمه ویت شه وان پیش نوستن دوعاکانت بیستمه وه. قووربانی هه بوونتیم، دایه ی من لیم ببووره، دایکی خوشه ویستم. با ئه م چهند رۆژه ی له یه کتری دوورین بکهینه دهرفه تیک بۆ دووباره دهستپیکردنه وه، بۆ به یه ک شادبوونه وه. هیوادارم رۆژیک بتوانم ببمه ئه و کورپه ی له خه یالّه کانت وینات کردوه و شانازی پیوه ده کهیت. وهک ئه وه ی چۆن من شانازی ده که م دایکی منیت.

دوای کاتژمیریک له قسه کردن، سه ری به سینگ دایکیه وه نا، ویستی بخه ویت. له سه ریه وه ههستی به نه رمیه ک کرد، سه ری بلنکرد، بینی دایکی سهیری دهکات، ئه وهشی ههستی پیکردوه دهسته کانی دایکیه تی. وهک جاری جاران کاتی مندالی، له سه ر سینگ دهستی به سه ری رۆله که ی دا دهینا و سهیری ده کرد. به دهنگی خانزاد، ئه یاس و دایکی راپله کین. به دهنگی کۆمیدی و تۆنیک به رز: "وهرن! نانه که تان خۆن! سارد ده بیته وه!" هه لسانه وه، ئه یاس دهستی دایکی گرت. به دلخۆشیه وه ههنگاویان بۆ سه ر سفره که ده نا. پیش نانخواردن، دایکی ئه یاس، زۆر به نه رمی هاته گۆ: "دایکه کان هه رگیز له رۆله کانیان تورپه نابن، هاوسه ری باشیش وهک دایکیک هه رگیز له هاوسه ره که ی تورپه نابیت، له به رامبه ردا له خه باتکردندا ده بیت بۆ گۆرانکاری باشتتر. دانپیدانان و لیوورده ییش له نیوان مروقه کان درێژه پیده ری ژیانن له پرپه وی ئاسوده یی."

ئىۋارەيەكى رۆژى سىشەممە، كاتژمىر لە نىۋان حەوت و نىو بۇ ھەشت بوو. لە كۆلانى نىشتىمان، بارانىكى بەخوڭ دەبارى. دۆپەكانى باران تەواۋى كۆلەنەكەى لە باۋەشى خۆى گرتىبوو. جۆگەلەكان ئاۋىكى زۆريان پىدا دەھاتە خوارەو. كەشەكە بە تەواۋەتى سارد بوو، ئەۋەش ۋاى كىردىبوو كۆلان خالى بىت لە دەنگە دەنگى مەۋقەكان. لەو كەشەدا، زۆربەى خىزانەكان لە ژورىكا لە پال يەكتىدا ئىۋارەيەكى نايابيان بەپىدەكرد. زۆرىكىش بە تەنپايى لە گۆشەيەكدا بە بىدەنگى دانىشتىبون، بە دلىكى تەنگەۋە يادى ئازىزە مردوۋەكانيان دەكرەۋە. بەلام ھىشتا ناتوانىن كەشكى لەم شىۋەيە ناو بىنن ئارامى ياخود بە دىمەنىكى جوانى ھەژمار بگەين. ھەمىشە ۋايە، كەش و ھەۋا ئارام و بىدەنگەكان ۋادەكەن لەناكاو كىشەيەك دروست بىت. راستىيەكى ئازاردەرە، ۋانىيە؟ ژيان بەم شىۋەيەيە زۆرجار لە پووبەرىكى بچووكدا ھەم زەماۋەند بەرپوۋەچوۋە ھەم پرسە. بەلام ئەمجارە نا، بىدەنگى كۆلەنەكە بە دەنگىك تىك شكا. مالىك لە سەرەتاي گەرەكەكە، دىمەنىكى دىكەى ھەبوو. لەۋى شتەكان بە تەواۋەتى جياۋاز بوون. پىكەنىنى دايكىكى پىر، بەرۋى كورەكەى. كۆلەنەكەى پىركىردىبوو، لە پووناكى، دىخوشى، ئاسودەيى، بەختەۋەرى.

كۆتايى